போஸ்டு ரிஜிஸ்

உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு—திருக்குறள்.

தொகுதி 6. } 1907 ஸூ அக்டோபர். { பகுதி 10.

விஷயங்கள்.

நாட்டின் நலத்தைத் தேடுவது எவ்விதம்—பத்திராதிபர்.

துஷ்யந்தன் சரித்திரம்—வி. நாராயணசாமி அய்யரவர்கள் B.A., L.T.

சமாசாரக்கொத்து—பத்திராதிபர்.

காதம்பரி—P. R. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள்.

சொந்தக்காரர்—மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

பத்திராதிபர் } எஸ். சாமிநாதையர்.
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்.

மதுரை விவேகபாநு அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

வருஷசந்தா ரூபா 2] [பத்திரிகை 1-க்கு விலை அணா [illegible]

வாந்திபேதியைத்தடுப்பதற்கும், சோஸ்தம் செய்வதற்கும் அனுசரிக்க வேண்டிய விதிகள்:—மிதமாயும் காலத்திலும் வழக்கம்போல ஆகாரத்தைப் பொசிக்கலாம். நன்றாய்ப் பழுக்காத அல்லது அழுகிப்போன பழங்களை அல்லது காய்கறிகள் முதலியவைகளை உண்ணக்கூடாது. நன்றாய் பாகம் செய்யப்பட்ட காய்கறிகள், கனிந்த பழங்கள் இவைகளை புண்ணலாம். கெட்டுப்போன மாமிசம், ஆறிப்போன அன்னம் இவைகளை உண்ணவே கூடாது. குழந்தைகளுக்குப் புளித்துக் கெட்டுப் போகாத நல்லபாலை கொடுக்கவேண்டும். பால்காரன் பாலில் சேர்க்கும் தண்ணீர் அசுமதமானது. ஆதலால் பாலை எப்பொழுதும் காய்ச்சியே உபயோகப் படுத்தவேண்டியது.

2. கக்கூஸ், சாக்கடை, குப்பைத்தொட்டி முதலியவைகளிலிருந்து உண்டாகும் துர்நாற்றம் தேகத்துக்கு மிகவும் கெடுதியானது ஆதலால், மேற்சொன்ன இடங்களை பினைல் (Phenyle) முதலிய மருந்துகளைத் தண்ணீரில் கரைத்து தினம் 2 அல்லது 3 தடவை தெளித்து சுத்தமாய் வைக்கவேண்டும். காய்ந்த குப்பைகளை வீட்டில் வைக்காமல் குப்பைத் தொட்டியில் கொட்டவாவது, தீவைத்துக் கொளுத்தவாவது வேண்டும். நீர்சமபந்தமான குப்பைகளை சாக்கிடையில் கொட்டி நன்றாய்த் தண்ணீர் விட்டுக் கழுவவேண்டும்.

3. வாந்திபேதியுள்ள காலங்களில் தண்ணீரை அப்படியே உபயோகிப்பது மிகவும் கெடுதியானதால், நன்றாய் வடிகட்டிக் கொதிக்கவைத்து உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

4. இப்படி வாந்திபேதியுள்ள காலங்களில் ஒவ்வொருவரும் டாக்டர்களால் கொடுக்கப்பட்டாலொழிய, வேறு எவ்விதத்திலும் சுகபேதிக்கும் மருந்து சாப்பிடவே கூடாது.

5. குளிரைத் தடுப்பதற்கும், வெயர்வையைத் தடுக்காமலிருப்பதற்கும், வயிற்றில் இழுப்பைத் தடுப்பதற்கும், கம்பளிச சட்டை கம்பளி பெல்ட் முதலியவைகளை உபயோகிக்கவேண்டும்.

6. வசிக்கும் வீடு, படுக்கும்அறை முதலிய இடங்களில் நல்ல காற்று பரவும்படியாய் ஜன்னல்களையும், கதவுகளையும் நன்றாய்த் திறந்துவைக்கவேண்டும்.

உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 6. } 1907ளு அக்டோபர். { பகுதி 10.

நாட்டின் நலத்தைத்தேடுவது எவ்விதம்?

சென்ற சில வருஷங்களாக நம் நாட்டிற் பஞ்சமென்று குடிகள் சட்டிதூக்கி நாடுவிட்டு ஓடாவிடினும் லக்ஷக்கணக்காய்ப் பட்டினிகிடந்து ரஸ்தாப்புறங்களிலும் கஞ்சித்தொட்டிகளிலும் பிணக்காடாகக் கிடவாவிடினும் பஞ்சம் குடிகொண்டு வருகின்றதென்றே கூறலாம். தாதுவருஷத்துப் பஞ்சத்திலும் அரிசி 4, 4¼ படிக்கு விற்றது சொற்பவாரங்களே. அவ்வாறிருக்க ஒரே மாதிரியாய் நிகழும் இரண்டுவருஷகாலமாகத் தென்னிந்தியாவில் அரிசிவிலையும் தானியவிலையும் ஒரேமாதிரி குறைந்துவிற்றுக் குடிகளின் உயிரைச் சொற்பஞ் சொற்பமாக் வாங்கிவருவதை அநுபவத்தில் எந்தப் புத்திமானும் அறிவான். இம்மாதிரியாகவே யிருந்து வந்தால் குடிகள் க்ஷேமமடைவது எக்காலம்? மழைமாரி குறைவின்றியிருந்தும் இந்தத்துன்பத்தை நாம் அனுபவிப்பதா யிருந்தால் என்றைக்கு முன்னுக்கு வருவது? இக்கேடு தொலைய வழிதான் என்ன? அல்லது இதற்கு ஒருநாளும் மீட்சிகிடையாதோ? வடஇந்தியாவில் வங்காளம், ஐக்கிய மாகாணம், பஞ்சாப்முதலிய இடங்களிற் பஞ்சமே உண்டாகிவிடும் போலிருக்கின்றதென்று கவர்ன்மெண்டாரே பயந்துகொண்டிருப்ப

தாக வெளியாகின்றது. அப்படிப்பட்ட நீர்வளம் பொருந்திய இடங்களிலேயே பஞ்சம் நேரிடுமானால் நம் தென்னிந்தியாவுக்குப் பின்னும் கேடேயொழிய நன்மையுண்டாகப்போவதில்லை. நம நாட்டுத் தானியங்கள் அங்குப்போய்ச்சேர நாமும் கஷ்டப்படவேண்டியதே. ஏற்கனவே பிளேக்வியாதி நம்நாட்டைப்பலமாய்க் கைப்பற்றிக் கொண்டது. பேதிக்கோ சொல்லவேண்டுவதில்லை பஞ்சமும் பலமாய்ச் சேருமானால் இந்தியாவின்பாடு அதோகதிதான். எந்தக்கஷ்டம்வந்தாலும் அநுபவியாமற்போனால் விடவாபோகிறது. இருந்தாலும்நம் முயற்சியும் இருந்தாலல்லவோ ஒருகால் ஈடேறலாம். சாசுவதமாய்ப் பஞ்சம் நாட்டிற் குடிகொண்டதற்குக் காரணங்கள் யாவை? அவைகளை ஆய்ந்தறிந்து பலமான முயற்சிசெய்து சீர்திருத்தினாலல்லது நாம் க்ஷேமமடையப்போகிறதில்லை. நமக்குத்தோற்றியமட்டிற்சில காரணங்கள் கூறுவோம்.

முதலாவது குடியானவனது குறைவு:—நம் குடியானவர்கள் உழைப்பதிற்றடைபில்லை. உழைக்கும் உழைப்பை வீணாக்கிக்கொள்ளாமற் புத்திசாலித்தனமாய்ப் பயன்பெறச்செய்வதில்லை. விவசாய முறைகளை நன்கு அறியாததே இதற்கு முக்கிய காரணம். குடியானவர்களுக்குள் இருக்கப்பட்ட அறியாமையென்னும்அந்தகாரமென்று நீங்குமோ அன்றே அவன் முன்னுக்கு வருவான். எருச் சேகரிப்பதிலும் பயிர் செய்வதிலும் சாஸ்திர முறைகளை அநுஷ்டிக்கவேண்டுவது அவன் கடமை. அதற்கோ அறிவுவேண்டும். ஆகையால் முதல் முதற் குடியானவர்களுக்குள் அறிவைப்பரவச்செய்வதே நம்கடமை. அறிவு என்பது எழுதப்படிக்கக் கற்றுக்கொள்வதன்று. விஷயங்களைப் புத்தியில்வாங்கிக்கொண்டு தொழில்களை முன்பின் யோசனைகளின்பேரில் நடத்தல். தற்காலம்ஏற்பட்டிருக்கும்விவசாயசங்கத்தார் ஒவ்வொரு ஊரிலும் இது விஷயத்தில் தக்க ஊக்கங்காட்டுவார்களானாற் குடியானவர்கள் கண்கள் திறக்கப்பட்டு வெகுதூரம் நன்மையடைய இடமுண்டு. தங்களைச் சுற்றியிருக்கும் சாதனங்களைக் குடியானவர்கள் சரிவர உபயோகப்படுத்தத் தெரியாமலே கேடுறுகிறார்கள். முக்கியமாய் எருவைப்பற்றியும், பலவித லாபகரமான சாகுப

டிகளைப்பற்றியும், கன்றுகாலிகளைக் காப்பாற்றவேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றியும் முயற்சி செய்வதுடன் அந்நியர்களுடைய அநுபவங்களையும் நன்மையானால் அநுசரிக்கவேண்டியது அவசியம்.

இரண்டாவது:—குடியானவர்களுக்குள் ஐக்கியம் போதாது. ஐக்கிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி ஒருவருக்கொருவர் துணையாக நின்று ஒற்றுமையுடன் வேலைசெய்துவந்தால் நாடெங்கும் தழைத்தோங்குமென்பதிற்றடையில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கோஆபரேடிவ் சங்கங்கள் ஏற்படவேண்டும். விவசாய பாங்கி ஏற்படுத்திக்கொண்டு பொறாமையின்றி ஒற்றுமையுடன் உழைத்து வரவேண்டும். கிராமப் பொதுவில் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி உழைத்தாற் பயனடையலாம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலிருந்தும் வெளியேறிச்செல்லுகிற கூலிக்காரர்களைக் கிராமத்தார் கவனித்துக் கிராமத்துக்கே உழைக்கும்படி ஏற்பாடுசெய்தால் எதனையோ பயன் பெறலாமே. அவ்வாறின்றிக் கோழிக்குஞ்சைப் பருந்து அடித்துக்கொண்டு போகும் விதம் அந்நியநாட்டுக்குப்பசப்புவார்த்தைசொல்லி அழைத்துச்செல்லும் கண்காணிகளுக்குநம்கூலிக்காரர்களைஒப்படைக்கிறோம்.அக்கண்காணிகளைவருக்குள் நுழையவிடாது அடிப்பதே முதற்கடமையாகும். கூலியாட்களுக்குத் தகுந்த கூலிகொடுத்து அவர்களையும் பிழைக்கச்செய்து நாமும் பிழைக்க வழிதேடுவதே உசிதம். பலகிராமத்தார் ஒன்றுகூடி இவ்விஷயத்திற் கண்ணுயிருந்து தக்க அறிஞர்களைத் துறைமுகங்களுக்கும் பெரிய ரயில்ஸ்டேஷனுக்கும் அனுப்பி அயல்நாட்டிலுள்ள கஷ்டநிஷ்டூரங்களைக் கூலிவேலைக்காரர்களுக்குத் தக்கவண்ணம் எடுத்துக் கூறச்செய்தால் பலர் நின்றுபோய்விடுவார்களென்பதிற்றடையில்லை. அறியாமையாலேயே அவர்கள் அந்நியநாடு செல்லநேரிடுகின்றது. சரிவர அப்பேதைகளுக்குப் புத்திபுகட்டத் தக்கவர்களிருப்பாரானால் இந்த அந்நியாயம் அடியோடே தொலைந்து நாடு நன்மையடையும். நம் கூலிக்காரர்களைக்கொண்டே சகல நன்மைகளையும் அடைந்த டிரான்ஸ்வால் வெள்ளையர்கள் இப்பொழுதுநம் இந்தியக்குடிகளை என்னபாடு படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் படுத்தும்பாடு டைம்ஸ்பத்திரிகைக்குக்கூடப் பொறுக்க முடியவில்லையென்றால் அப்பாட்டைப் பகரவும்வேண்டுமோ. சுவதேசியம் என்ற விஷயத்தைத் தக்கவண்

ணம் புகட்டி அக்கூலிகளைத் திருப்பவேண்டும். நம் சென்னை இராஜதானியில் மட்டும் 36,574,000 ஏக்ரா சாகுபடியாகின்றது. அதன் ஜனத்தொகை 37,690,000. ஏறக்குறைய ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஏக்ரா வீதமாகிறது. ஜப்பானில் ஓரே ஏக்ராவில் 7 பேர் பிழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. நாம் ஜப்பானியரினும் எத்தனையோபங்கு க்ஷேமமடையலாமே. அறிவென்ற ஒரு உயர்ந்த பதார்த்தம் விருத்தியாகாதபடியினாலன்றோ நாம் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கிறது. 1905—06 ஷத்தில் தஞ்சாவூர்ஜில்லாவிலிருந்து வெளியேறி அயல்நாடுசென்ற கூலியாட்களின் மொத்தம் 34,875. முக்கியமாய் இவர்கள் சிங்கப்பூருக்குப் போனார்கள். சென்னை இராஜதானியிலிருந்து இலங்கைக்கு மட்டும் போன கூலிகளின்தொகை 227,827. இவ்வாறுபோகும்படி பார்த்துக்கொண்டிருந்து நாம் தூங்கினால் நம் நாடு எவ்வாறு முன்னுக்குவரும். "ஓடியோடி ஒன்பதுகாசு சம்பாதிப்பதிலும் உட்கார்ந்த இடத்தில் ஒருகாசு சம்பாதிப்பதே மேல்" என்ற பழமொழியைநாம் மறக்கவேண்டும். அயல்வீட்டிற் பஞ்சபக்ஷிய பரமான்னத்துடன் புசிப்பதிலும் தன்வீட்டிற் காடிக்கஞ்சியை மூடிக்குடித்தல்சிறப்பன்றோ. நம்முள் ஒற்றுமையின்மையும் விஷயங்களைக்கூர்ந்து கவனியாமையுமே இக்கேட்டிற்குக் காரணமாகின்றது. அயல்நாட்டுக்கு வியாபாரத்தின்மேற் சென்று இலாபம் சம்பாதிப்பதை நாம் தடுக்கவில்லை. "திரைகடலோடியுந் திரவியந்தேடு" என்றுகூறியது வியாபாரிகளைப் பற்றியேயொழிய கூலிக்காரர்களைப் பற்றியாகாது. நம் உழைப்பை அயல்நாட்டுக்கு இரணமிடாமலும் அயல்நாட்டுத்தனம் நம் நாட்டுக்குள் தாராளமாய் வரும்வழியைத் தேடுவதிலும் நாம் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து வரல்வேண்டும்.

மூன்றாவது:—நம் நாட்டு விளைபொருள்கள் நாம் பசியால் வருந்த அயல்நாட்டுக்குக் கொண்டுபோகப்படுகின்றன. அதனைமுக்கியமாய்த் தடுத்தல் நம் கடமையாகும். நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டிகள் தனிகர்களாகையால் ஆங்காங்கு பணத்தை முன்கொடுத்துக் குடியானவர்களிடமிருந்து விளையும் நெல்லையும் தானிய தவசங்களையும சிங்கப்பூர், கொழும்பு, ஜப்பான், சீனா முதலிய இடங்களுக்கு ஏராளமாகக் கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள். தங்கள் சுயநயமே பாராட்டி இக்

காரியஞ்செய்கிறார்களேயொழிய தேசக்ஷேமத்தை அவர்கள்சிறிதும் கவனிப்பதில்லை. "கள் விற்றுக் கலக்காசு சம்பாதிப்பதிலும் கற்பூரம் விற்றுக் காற்காசு சம்பாதிப்பதே மேல்" என்பதை இவர்கள் அறியாமலிருப்பது ஏனோ?

இவ்வாறு தேசத்துரோகஞ்செய்யாமல் தங்கள் தனங்களைச் செலவிட்டு விளைபொருள்களை வாங்கி நம் நாட்டிலேயே சொற்ப இலாபத்துக்கு விற்பார்களானால் நலமாயிருக்கும். இதைவிடத்திருப்பணிவேலையும் அன்னசத்திரமும் பெரிய தர்மமாகா. தீவினைவிட்டீட்டல் பொருளாகுமே யன்றி எவ்வழியானும் பேராசைப் பேய்பிடித்துப் பொருள் சம்பாதிப்பது தர்மமன்று. அயல்நாட்டார் தர்மம் அறியாதவர்கள், நம் நாட்டில் நாம் நெடுங்காலமாய்த்தரும வழிகளையே அநுசரித்துப் பொருளாதேடிவந்ததாலேயே நம்நாடு நீடித்த புகழுடைந்து வந்திருக்கின்றது. தேசத்துரோகத்தை நாடிப் பொருள் சம்பாதித்துப்பின் தர்மத்தில் செலவிடுவதிற்பயனென்னை? குடியானவர்களை அடியோடே தொலைப்பவர்கள் இந்நாட்டுக்கோட்டையாரே. சொற்பப்பணங்கொடுத்து அவன் ரத்தத்தை உறிஞ்சிவிடுகிறார்கள். ஆகையால் ஐக்கிய சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி இவர்கள் செய்யும் அநீதங்களைப்புத்திபூர்வமாய்த் தொலைத்தாலொழிய நாடு முன்னுக்கு வரமாட்டாது. அவர்கள் விழிப்புள்ளவர்களாயிருந்து தூங்குகிற குடியானவர்களுடைய சொத்தைப் பகற்கொள்ளை செய்கிறார்கள். இதனைக்குடியானவர்கள் அறிந்து எச்சரிக்கையா யிருத்தல்வேண்டும். அவர்களிடம் கடன்வாங்குகிற வழக்கத்தையும்,அவர்களுக்குத்தங்கள் விளைபொருள்களை விற்கும் வழக்கத்தையும் அடியோடே நீக்கினால் பாதி க்ஷேமமுண்டு. காலுபடி அரிசி விற்பதை அப்பொழுது மட்டுமே தொலைத்துச் சாசுவதப்பஞ்சத்தைத் தொலைக்கலாம்.

நான்காவது:—நம் இராஜதானியில் மட்டும் 1905—06௵த்தில் ஸிவில்கோர்ட்டில் ரூ. 65,75,564, கிரிமினல்க்கோர்ட்டில் ரூ. 52,82,313, பிரசெல் கட்டணத்தில் ரூ. 12,59,735; ஸ்டாம்புகாகிதம் ரூ. 197,176 செலவாகியிருக்கிறது. ஆக மொத்தம் ரூ. 133,14,788 விவகாரத்தில் மட்டும் செலவாகிறது. வக்கீலபீஸ்முதலியவைசேர்ந்தால் சுமார் இரண்டுகோடி ஆகலாம். இந்த இரண்டு

கோடிதனம் கல்வி விஷயத்திலும் கைத்தொழில்விஷயத்திலும்செல விட்டால் நாடு கடைத்தேறுதா. "இரணம் கொடுத்தாலுமிவ்வர் இடாரே சாணங்கொடுத்தாலுந்தாம்" என்ற முதுமொழி ஞாயகத்திற்கு வருகின்றது. கிராம பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்தி வழக்குக்களைத் தீர்த்துக்கொண்டாற் சிரமபிரயாசையும் பணச்செலவும் அதனுற் கடனுமின்றிக் குடித்தனக்காரர்கள் முன்னுக்குவரக்கூடாதா? கோர்டுகளும் வக்கீல்களும் அதிகரிக்க அதிகரிக்க நாட்டின்க்ஷேமம் குன்றுமேயொழியச்சுகம் அதிகரிக்கஇடமில்லை. ஆகையால்சிறிது நஷ்டப்பட்டாவது வழக்குக்களை நாமே தீர்த்துக்கொள்ளுதல் நலம். வழக்கு அதிகரிப்பதாலேயே நாட்டில் அதர்மங்களும் குரோதங்களும் அதிகரிக்கின்றன. சுகவாழ்வு குன்றுகின்றது. கிராமங் கிராமமாய்க் குடித்தனம குடித்தனமாய்க் கெடுவதற்கு இதுவே முக்கியகாரணம்.

இவற்றையெல்லாம் கூர்ந்து பார்த்து கேட்டை விலக்க வழிதேடாததே நாம் க்ஷீணமடைவதற்கு முக்கிய காரணம்.

அந்நியநாட்டுக்கு நம் சரக்கைச்சொற்பவிலைக்கு அனுப்பி அயல் நாட்டார் பெருத்த இலாபமடைய நாமும் நம்நாடும் க்ஷீணித்துப்போவதைச் சிறிதும் சிந்திப்பதில்லை. பருத்தி, சர்க்கரை, தோல், தேங்காய்முதலிய எண்ணெய் வித்துக்களை அந்நியநாட்டுக்கு அனுப்பி நல்விலையில் மண்ணைப்போட்டுக்கொள்ளுகிறோம். தேசமெங்கும் பஞ்சாலைநாட்டிப் பின்யந்திரவேலையால் நெசவுசெய்து, க்ஷேமமடைவதென்றால் நம்மால் தற்காலம் அதிகம் செய்யமுடியாது. கைத்தறிகளாலேயே நம்வேலையைச் சாதித்துக்கொள்ளல் நலம். பருத்திப் பயிர்செய்யும விதத்தை விருத்திபண்ணவேண்டியதும் நம் கடமை. மேனாட்டுக்கிழங்குச் சர்க்கரைவந்து வியாபிக்கவே அருமையான நம் கரும்புச சர்க்கரை அடியோடே தொலைய நேரிட்டிருக்கிறது.

இதனைப்பற்றி மற்றோர்சமயம் விரிவாக எழுதுவோம்.

பத்திராதிபர்.

துஷ்யந்தன் சரித்திரம்.

(வியாசபாரதமொழிபெயர்ப்பு.)

வைசம்பாயனர் ஜனமேஜயரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். பரத வம்சோத்தமா ! கேளாய். புரு வம்சத்தை ஸ்தாபித்தவன் மகா பௌரஷம் வாய்ந்த துஷ்யந்தனென்ற ஒரு வேந்தன். நாற்புறமும் கடலாற் சூழப்பெற்ற இப்பூமிக்குப்புரவலனாயிருந்த அவனது ஆணை நாற்றிசையிலும் பரவினதோடு கடல்மீதுள்ள பற்பல இடங்களின்மீதும் வியாபித்தது. அவற்றிற்கும் அதிபதியாயிருந்தனன். சத்துருநிக்கிரகனான அவ்வேந்து நீசர்களது இராஜ்யங்களையும் தன்வசப்படுத்தி அவற்றின் மீதும் செங்கோலோச்சி வந்தான். அவ்வேந்தன் அரசு புரிந்தகாலத்திற் சங்கிரம ஜாதிகளில்லை. பூமியில் விளைபொருள்களும் பற்பல உலோகங்களும் யாதொரு பிரயத்தனமுமின்றி யதேச்சையாயுண்டானபடியால் கிருஷிகராவது சுரங்கவேலைககாரராவது பாவிகளாவது இல்லாமற் போயினர். எல்லோரும் தர்மாத்துமாக்களாக இருந்தமையால் தர்ம சிந்தையுடன் தத்தமக்குரிய கர்மாநுஷ்டானங்களைக் குறைவின்றிச் செய்து வந்தனர்., அக்காலத்தில் அவ்விராஜ்யத்தில் திருடர் பயமாவது, பஞ்சமாவது, வியாதியாவது சிறிதுமின்றி அற்றுப்போயின. நான்கு வருணத்தவர்களும் யாதொரு பலாபேக்ஷையுமின்றித் தத்தம் குலாசார தருமம் வழுவாதொழுகினர். துஷ்யந்தனது பிரஜைகளெல்லாரும் சிறிதும் பயமின்றிச் சுகித்து வாழ்ந்தனர்.

பர்ஜன்னியன் என்ற இந்திரன் காலாகாலங்களில் மழை வருஷிக்கக் கழனியிலுள்ள பயிர்கள் செழுமையுள்ளனவாயும் ரஸவத்தாயுமிருந்தன. அக்காலத்து அவனது நாடு நீர் வளம் நில வளம் முதலியன பொருந்தி எல்லாவிதத் தனங்களும் பிராணிகளும் நிறைந்திருந்தன. பிராமமணா தாங்கள் செய்யவேண்டிய கர்மாநுஷ்டானங்களைச் செய்து சத்தியவான்களாயிருந்தனர். யௌவனபுருஷனான துஷ்யந்தன் மிகக புய வலிவாய்ந்தவனாகவும், வச்சிராயுத மன்ன திடசரீரத்துடன் கூடினவனாகவுமிருந்தான். தன் புயங்களிற் காடு செடிகளோடுகூடிய மந்தரகிரியைத் தாங்கக் கூடிய ஆற்றலுள்

ளவன். இந்தத் துஷ்யந்தன் கதாயுதத்தைக்கொண்டு செய்யும் நால்வகைப் போரிலும் யானை யேற்றம் குதிரை யேற்ற முதலியவற்றிலும் பற்பல ஆயுதப் பயிற்சியிலும் மிக்க சமர்த்தனாயிருந்தனன். அவன் பலத்தில் மகா விஷ்ணுபோல்வான். காந்தியிற் சூரியனை யொத்தவன். கம்பீரத்திற் சமுத்திரத்துக்கும் பொறுமையிற் பூமி தேவிக்கும் சமானமானவன். இத்தகைய வேந்தனான துஷ்யந்தன் மனத்திருப்தியுள்ள தனது பிரஜைகளால் நேசிக்கப்பெற்று அவர்களை மிக்க நீதியுடன் நடத்தி வந்தான்.

ஒரு காலத்தில் புஜபல பராக்கிரமமுள்ள துஷ்யந்தமகாராஜன் ரதகஜதுரகபதாதிகளான நால்வகைச் சேனையுடனும் கத்தி, எறிபடை, பெருந்தடி, குண்டாந்தடி, பாலா, ஈட்டி முதலியவற்றைக் கையிலேந்திய வீரர்கள் புடைசூழ வேட்டையாடும் நிமித்தம் காட்டிற்குப்புறப்பட்டான். அக்காலத்திற் சிங்கம்போன்ற யுத்த வீரர்களது கர்ச்சனையும், சங்கத்தொனியும், பேரிகை முழக்கமும், தேர்ச் சக்கரங்களின் ரீங்கார ஓசையும், யானை, குதிரை முதலிய வாகனாதிகளின் சப்தமும், தத்தம் அந்தஸ்துக்கேற்ப ஆடை தரித்து வந்த ஏவற்காரர்களேந்திய படைகள் ஒன்றோடொன்று மோதுங்காலுண்டாகிய ஓசையும் ஒன்றோடொன்று கலக்கக் காது செவிடுபடும்படியான ஒரு பேரொலி எழும்பியது. பேரழகு வாய்ந்த பெண்டிரெல்லோருமுகள் மாளிகைகளின் மேல்மாடியில் நின்றுகொண்டு தனது சத்துருக்களைத் துவம்ஸஞ்செய்கிற வச்சிராயுதபாணியாகிய தேவேந்திரனெனவே யெண்ணித் தம் சத்துருக்களில்லாத அவன் தலையிற் பூமாரி பொழிந்து அவனைத் திருப்தி செய்வித்தனர். பிராமணோத்தமர்களெல்லாம் ஆசிவழங்கி அவனுடன் செல்ல அரசன் மனமகிழ்வுற்று மான்வேட்டையாட ஆவலுடன் அடவியை நோக்கிச்சென்றனன். நகரவாசிகளாகிய பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்களும் மற்றோரும் அரசனுடன் சற்று தூரஞ்சென்று பிறகு அவன் அநுமதி பெற்றுத் தத்தம் வீட்டிற்குத் திரும்பினர். பிறகு அரசன் வாயுவேக மனோவேகத்துடன் கூடிய ஒரு ரதத்திலேறிச் செல்லப் பூமி, அந்தரிக்ஷமெங்கும் சக்கரங்களின் ரீங்கார தொனியால் நிறைந்தது. நந்தனமென்று சொல்லப்பட்ட தேவேந்திரனது உத்தியானவனம்

போன்றிருந்த அந்த அடவி வில்வம், அர்க்கம், கதிரம், கபித்துவம், தவம் என்ற விருக்ஷ ஜாதிகளால் நிறைந்து எங்கும் மேடு பள்ளமாயிருந்தது. அண்மையிலிருந்த பாறைகளினின்றும் விழுந்த பெருங்கற்கள் அங்குமிங்கும் சிதறிக்கிடக்கின்றதையும் அக்கானகம் நிர்மானுஷ்யமாய் ஜலமில்லாமலிருப்பதையும் அரசன் கண்டான். சிங்கம், புலி, யானை, மான் முதலிய வேட்டை மிருகங்கள் ஏராளமாய் விழாநின்ற அடவி அநேக யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ளதாயிருந்தது. புருஷவியாக்கிரனான துஷ்யந்தன் தனது ஏவலாட்களினுடையவும் வீரர்களின் உடையவும் உதவிகொண்டு காட்டைக் கலைத்துச் சேய்மையினும் அண்மையிலுமிருந்த கடும்புலி முதலிய வேட்டை மிருகங்கள்மீது பாணங்களை யெய்தும், எறிபடைகளை எறிந்தும் கத்தியால் வீசியும் அவைகளை மாய்த்துக்கீழே சாய்த்தனன். கதாயுதத்தைச் சுழற்றுவதிற் சமர்த்தனான புயவலி வாய்ந்த அம்மன்னன் இவ்வண்ணம் காட்டிலுள்ள துஷ்டஜந்துக்களைக்கொன்று அக்கானெங்கும் பயமின்றியலைந்து திரிகையில் வேந்தர்பின்வந்த வேட்டையிற் பிரியமுள்ள வீரர்கள் காட்டைக் கலக்கவே சிங்கங்கள் கூட்டங்கூட்டமாய் அதினின்றும் வெளிப்புறப்பட்டன. மற்றைப்பிராணிகளும் தங்கள் தலைவரை யிழந்து பயத்தாலும் கவலையினாலும் வீறிட்டுக்கொண்டு கூட்டங் கூட்டமாய் நாலா பக்கங்களிலும் ஓடத்தலைப்பட்டன. அவ்வண்ணம் ஓடியதாற் களைத்து நதிக்கரையை யணுகிலு அந்நதிகள் தண்ணீரில்லாமல் உலர்ந்து போயிருக்கக் கண்டு தாகவிடாய் தீராது அவைகளில் அநேகம் கீழ் விழுந்து உயிர் துறந்தன. அவ்வாறு வீழ்ந்த சில விலங்குகளை மிகக பசியோடிருந்த யுத்த வீரர்கள் பச்சையாகவே தின்று பசியாறினர். இன்னும் சிலர் அவைகளைத் துண்டித்து நெருப்பில் வாட்டிப்புசித்தனர். பாணங்களாலும் மற்ற ஆயுதங்களாலும் அடிபட்ட மிக்க வலியுள்ள காட்டு யானைகள் மதவெறி கொண்டு துதிக்கைகளை உயரக்கிளப்பிக்கொண்டு மிக்க திகிலடைந்ததால் சிறுநீர் சொரிந்தும் இரைப்பையிலுள்ளதை வார்த்தி செய்தும் உதிரத்தைக்கக்கிககொண்டும் ஓடத்தலைப்பட்டன. அவ்வாறு ஓடுகையில் அநேக யுத்த வீரர்கள் அவைகளின் காலால் மிதிபட்டிறந்தனர். இவ்வாறு துஷ்யந்தன் தனது பரிவாரத்துடன் கடு

ம்புலி, சிங்கம் முதலியன வாழ்கின்ற அக்காட்டிலுள்ள துஷ்ட மிருகங்களனைத்தையுங் கொன்றும், பின்னும் வேட்டையாடக்கருதி வேறொரு கான் புகுந்தனன். பிறகு துஷ்யந்தன் சேனைகளையும் பரிவாரங்களையும் இராஜ்ஜியத்திற்கேகும்படி அனுப்பிவிட்டுத் தன்னுடன் ஓர் ஏவலாளைமாத்திரம் அழைத்துக்கொண்டு அக்கானின் எல்லையிலிருந்த ஒரு புல்பூண்டற்ற பெரிய வனாந்தரத்தைக்கடந்து அப்பால் செல்லவும் பார்ப்பதற்கழகாயும் குளிர்ந்த மந்தமாருதம் உலாவப்பெற்றதாயும் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் இருடி ஆச்சிரமங்கள் நிரம்பப்பெற்றதாயுமுள்ள ஓர் அடவி புகுந்தனன். அவ்விடம் பூங்கொம்புகளோடு கூடிய விருக்ஷ ஜாதிகள் நிறைந்தும் மிகவும்மிருதுவாயும் பசுமையாயுமுள்ளபுல் செழித்து வளர்ந்துமிருந்தது. அநேகமைல் விஸ்தீரணமுள்ள அந்தக்காடு கோகிலம், சிகாலம் முதலிய பாடுகின்ற பக்ஷிகளின் தீங்குரலோசை ஒலிக்கப்பெற்றதாயும், சாகோப சாகைகளுடன் கூடி விதானம் போல் கவிந்து நிழலைத்தரும் உன்னத விருக்ஷங்கள் நெருங்கியதாயுமிருந்தது. எங்குப்பார்த்தாலும் லதாக்கிருகங்களும் பூங்கொடிகளுமாயிருந்தன. புஷ்பமாவது பழமாவது இல்லாத மரங்கள் அக்கானிலில்லை. முட்செடிகளே அவ்வடவியிற் கிடையாது. எல்லா ருதுக்களிலும் புஷ்ப ஜாதிகள் அனைத்தும் பூத்து அக்கானை அலங்கரிக்கத் தேனீக்கள் ரீங்கார சப்தத்துடன் அவற்றின் மேலே பறந்துகொண்டிருந்தன. அங்குள்ள நிழல் புஷ்பித்த மரங்களாலானதால் மனத்திற்கு ரம்மியமான மணம் வீசப்பெற்றதாயிருந்தது. மகா வில்லியாகிய துஷ்யந்தன் அக்கான் புகவே, அதிலுள்ள மரங்களின் கொம்புகள் மிருதுவான காற்றினால் அசைய அவை அவ்வேந்தை 'வருக வருக' என்று உபசரித்தழைத்து அவன் தலையிற் பூமாரி பொழிந்தன போற்றோன்றின. விருக்ஷங்களெல்லாம் நானாவித வர்ணத்தோடு கூடிய புஷ்பங்களாகிய ஆடையைத்தரித்து நல்ல கண்டத்துடன் கூடிய பாடகர்களாகிய பக்ஷிகள் அமரப்பெற்று வானை யளாவிய தலைகளுடன் வரிசை வரிசையாய் நின்றன. புஷ்பங்களின் பாரத்தைபபொறுக்கவாற்றாமல் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பூங்கிளைகளைச் சுற்றித்தேனீக் கூட்டம் கீதம்பாடின. பல்வாறான அவ்வேநது பூங்கொத்துக்களுடன் கூடிய லதாக்

கிருகங்கள் எங்குமிருக்கக்கண்டு சந்தோஷமிகுதியாற் பரவசமடைந்தான். சித்தர்களும், சாரணர்களும், கந்தர்வர்களும், அப்ஸரஸ்களும் கபிகளும், கின்னரர்களும் வசிக்காநின்ற அவ்விடத்தில் குளிர்ந்த சந்தோஷகரமான வாசனையோடு கூடிய இளங்காற்று நாண்மலரின் மகரந்தங்களை யடித்துக்கொண்டு நாற்புறமும் வீசியது வாயுவானவன் விருக்ஷங்களுடன் கிரீடை செய்கின்றது போன்றிருந்தது.

வேந்தன் இத்தகைய காட்சிகள் நிறைந்து இரண்டு உபாதிகளுக்கு மத்தியிலிருந்த அககானகத்தில உவமையற ரம்மியமான இருஷி ஆச்சிரமங்களையும் அவற்றிலுள்ள யதீசுவரர்களையும், வாலகில்யர்களையும், முனிகளையுமகண்டு கைகூப்பி வணங்கினன். அவ்வாச்சிரமங்களில் யாகாக்கி விளங்கிக்கொண்டிருந்தது. விருக்ஷங்களினின்றும் தரையில் புஷ்பங்கள் வீழ்ந்து கிடப்பது ரத்தினகம்பளம் விரித்ததுபோலிருந்தது. அதற்குச் சமீபத்தில் பற்பல நீர்ப்பறவைகள் வசிக்கப்பெற்றதும், பனிக்குபோன்ற நீருடன் கூடியதுமான மாலினியென்ற ஒரு புண்ணிய நதி ஆங்குள்ள புண்ணியாத்துமாக்களாகிய இருஷிகள் ஸ்நானபானமுதலியனசெய்தற்கு யோக்கியமானதாயும் ஓடிக்கொண்டிருப்பதையும் அந்நதிக்கரைகளில் மான் வர்க்கங்களில் அனேகம் சஞ்சரிப்பதையுங்கண்டு மனமகிழ்வுற்றனன். அந்நதியின் கரைகளிலும் அலைகளுள்ள பால்போன்ற நுரைகளிலும் சக்கரவாகப்பக்ஷிகள் விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. அதற்குச் சமீபத்தில் கின்னரர்கள் வசித்தனர். அவ்விடத்தில் கபிகளும், காடிகளும், புலிகளும், கஜங்களும் சர்ப்பங்களும் ஏராளமாய் வசித்தன. அத்தியயனம் செய்வதிலும், பிரமத்தியானம் செய்வதிலும் காலங்கழித்துவந்த பரிசுத்தவான்களாகிய அநேக ரிஷிகள் அவ்விடத்தில் வசித்தனர். தவத்தில் மிக்கோரான ரிஷிகளுக்கிருப்பிடமாயிருக்கின்றதையும், கங்காநதிக்கரையிலுள்ள நரநாராயணர்களுடைய பதரிகாச்சிரமம் மன்ன மகாத்மாவான காசிபருடைய ஆச்சிரமம் மாலினி ஆற்றங்கரையிலிருப்பதையும், அவ்வாற்றின் மத்தியில் அநேக திட்டுக்களிருப்பதையுங் கண்ணுற்று அப்புனிதமான தலத்திலுட்புக அரசன் விரும்பினன். எல்லாத்தர்மங்களும் நிறைந்து மகத்தான தேஜஸுடன் கூடினவராயும், காசிபகுலோற்பவராயும் தவச்செல்வம்

பிருந்தவராயும், அவித்தையென்ற இருள் நீங்கப்பெற்றவராயுமுள்ள கண்வமகரிஷியைத் தரிசிக்கவெண்ணிக் காதர்வர்களுக்கரசனுன சித்திராதனது உத்தியானவனம போன்றும் மடமயில்களின் ஓசையால் எதிரொலிக் கப்பெற்றும் விளங்குகிற அவ்வனத்தையணுகித்தனது நால்வகைப்படையையும் அவ்வனத்தின் எல்லையில் நிறுத்தி அதனுட் புகுந்தனன். புகவே சந்தோஷத்தால் பரவசங்கொண்டு பகிதாகு முதலியவை மறந்து இராஜ சின்னங்களைந்து மந்திரி புரோகிதர்களுடனும அழியாத் தவப்பேறுபெற்ற கண்வரிஷியைக் காண அவரது ஆச்சிரமமேகினன். வண்டுகளின் ரீங்கார சப்தமும், நாநாவிதப் பக்ஷி ஜாலங்களின் இனியவோசையும் விளங்கும் அவ்வாச்சிரமம் பிரம்மலோகந்தானோ வெனப் பிரமிக்கும்படியிருந்தது. புருஷவியாக்கிரனுன துஷ்யந்தன் அவ்வாச்சிரமத்துக்கருகே சில விடங்களில் பிராமணோத்தமர்கள் உதாத்தம் அநுதாத்தம் ஸ்வரித மென்ற ஸ்வரபூர்வமாக இருக்கு வேதாத்தியயனஞ் செய்து கொண்டு இருப்பதைச் செவியுற்றனன். இன்னும் சில விடங்களில் யாக விதிகளை நன்குணர்ந்த ருத்விக்குக்களும், வேதாந்தங்களை யறிந்த பிராமணோத்தமர்களும் யஜுர் வேதாத்யயனிகளுமிருக்கக் கண்டனன். வேறு இடங்களில் பற்பல விருதங்களை அநுஷ்டியாநின்ற இருஷிகள் மிக்க மாண்புள்ள சாமவேத கானத்தில் அமர்ந்திருப்பதையும் கண்ணுற்றான். ஓரிடத்தில் பிராமணர்கள் அதர்வண வேதத்தை அத்தியயனஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர். வேறொரு இடத்தில் ஸாமம், அதர்வணம் இரண்டிலும் பாரங்கதரான அந்தணர்கள் ஸம்ஹிதையை அதற்குரிய ஸ்வரத்துடன் ஓதிக்கொண்டிருந்தனர். வேத லக்ஷணவித்வான்களாகிய வேதியர்கள் சிலர் வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தனர். இவ்வண்ணம் வேதகோஷங்கள் நிரம்பிய அவ்வாச்சிரமம் பிரம்மலோகத்தைப் பழித்தாற்போல் சிறப்புற்றிருந்தது. யாககுண்டங்களேற்படுத்துவதிலும் யாகாதி கிரமங்களிலும் சமர்த்தர்களான வேதியர்களும் மோக்ஷ தர்மத்தை யறிந்து வேதாந்த சாஸ்திரங்களைக் கசடறககற்ற பிரம்ம வித்துக்களும், லக்ஷிய வித்வான்களும், கவிதாககளும், நிருத்தர்களும், ஜோதிஷர்களும் காரண காரியத்தை யறிந்தவர்களும், புள் விலங்காதிகளுடைய

பாஷையின் அர்த்தங்களை யுணர்ந்தவர்களுமான பிராமணர்கள் அங்கிருந்தனர். விரதங்களை அநுஷ்டியா நின்ற வேதியர்களிற் சிலர் ஓமத்தீ வளர்த்து ஆகுதி செய்துகொண்டிருந்தனர். வேந்தன் மந்திரியுடனும் வேதியருடனும் வரக்கண்ட அபிராமனேத் தபசர் அவ்வரசனுக்கு மரியாதை செய்து இருப்பதற்கோர் நல்ல ரத்தின கம்பள மளிககவும், அவ்வேந்தர் வேந்து அங்குள்ள பிராமணர்கள் தேவதைகளையும் மகாரிஷிகளையும் பூஜிக்கின்ற மாதிரியை நோக்கி ஆனந்தித்துத்தான் பிரம்மலோகத்திற்கு வந்திருப்பதாகவே நினைத்தான். தன்னுடன் வந்தமந்திரி புரோகிதர்களை ஆச்சிரமத்தின் வாசலிலிருத்திவிட்டுத் தனிமையாய் அதற்குட்புகவே தபோநிதியாகிய கண்வர் வெளியேபோயிருந்தமையால் அவரைக்காணமல் "யாரங்கே உள்ளேயிருக்கின்றது" என்று உரக்கக்கூப்பிட அழகில் மக்ஷா இலக்குமியன்னவோர் மங்கை இருஷிபுத்திரிபோ லாடையுடுத்திக்கொண்டு உண்ணின்று புறமபேவந்தனள். துஷ்யந்தனைக்கண்ட அக்கட்டழகியாகிய கருங்கண்ணாள் வந்த வேந்தனை உபசரித்தழைத்து இன்மொழிகள் கூறி ஓர் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து அர்க்கியபாத்திய முதலியன அளித்துத் தக்கவாறு பூஜித்து மன்னனை நோக்கிக் குசலப்பிரச்னஞ்செய்து பிறகு "வேந்தே! யான்செய்யத்தகுவனவற்றைச் சொல்லுங்கள். தங்கள் ஆக்ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு நிறைவேற்றக்காத்திருக்கின்றேன்" என்றனள்.

இவ்வாறு பூஜிக்கப்பெற்ற துஷ்யந்தன் "பேரழகி! மகாரிஷியாகிய கண்வரைத் தரிசிக்குமாறு இங்குவந்தனம். அம்மாமுனி எங்குப்போயினரோ" என்று வினவ சகுந்தலை "எனது பிதாவாகிய கண்வர் கந்தமூலபலர்திகளைக் கொண்டுவருநிமித்தமாக வெளியே சென்றனர். ஒரு கணப்பொழுது பொறுத்தால் ஆச்சிரமத்துக்குத் திரும்பிவந்துவிடுவார். தாங்கள் அவரைப்பார்க்கலாம்" என்றனள். இவ்வாறு சொல்லிய சகுந்தலையின் திவ்விய ரூபத்தையும், சரீரக்கட்டையும், மந்தஹாஸவதனத்தையும், அவள் தவமகிமையையும், வினயத்தையும், யௌவனத்தையுங் கண்ட துஷ்யந்தன், "கோதாய்! நீ யார்? உன் பெற்றோர் யாவர்? கட்டழகி! நீ இக்கானில் வந்துறையக் காரணம் யாது? அணங்கே! எங்கிருந்து இவண் வந்திருக்கின்றாய்?

உன்னைப்பார்த்த அக்கணத்திலேயே நீ என்மனத்தைக் கவர்ந்துவிட்டாயே. உன்னுடைய விருத்தாந்தத்தை ஆதியோடந்தமாகக்கேட்க விரும்புகிறேன். ஆதலின் ஒன்றையும் மறைக்காமல் சொல்வாயாக" என்று வேண்டச்சகுந்தலை "துஷ்யந்தரே! ஆசார சீலராயும், மகாஞ்ஞாதாவாயும் மகாத்மாவாயும் பிரதாபவானுமா யிருக்கின்ற கண்வ மாமுனிவின் புத்திரி யான்" எனப் புன்னகையோடு மொழிந்தனள். இதைக் கேட்ட துஷ்யந்தன் "சர்வஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்று நல்வாழ்வை யடைந்த கண்வர் இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து மாரனையும் வென்ற மகானல்லவா? தர்ம தேவதை தன்னெறி முரணி நடக்கினும் தவச்சிரேட்டர்களான யதீசுவரர்கள் தமது அறநிலை வழுவார்களே! இவ்வாறிருக்கப் பேரழகி, நீ எவ்வாறு கண்வருக்கு ஜனித்தல் கூடும்? எனக்கேற்பட்ட இச்சங்கையை நீ நீக்கல் வேண்டும்" என்றனன்.

அதற்குச் சகுந்தலை "வேந்தே! கேளீர்! முன்னொரு காலத்தில் எனக்கு நேர்ந்தவற்றையும் எவ்வாறு யான் கண்வமாமுனிக்குப் புத்திரி முறையாயினே னென்பதைப்பற்றியும் சொல்லுகின்றேன். முன்னொருநாள் இவ்வ[illegible]த்துக்கு ஓர் இருஷி வந்து என் பிறப்பைக் குறித்துக் கீர்த்தி[illegible]ய கண்வரைக் கேட்க அவர் அவ்விருஷிக்குச் சொல்லிய [illegible]களை நான் தங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். கேளீர் மகாராஜ[illegible]!

முன்னொரு காலத்தில் விசுவாமித்திர மகாரிஷி கடுந்தவம் புரிய அதைக்கண்ட விண்ணவர் கோனாகிய இந்திரன் பயந்து ஜ்வலித்து விளங்கா நின்ற சக்தி வாய்ந்த இம்மாமுனி தமது தவவலியாற் றன்னை இந்திர பதவியினின்று கீழே தள்ளிவிடுவாரென நினைத்து அப்ஸரஸ்திரீகளில் முதன்மை பெ[illegible]றவளாகிய மேனகையை யழைத்து அவளை நோக்கி "மனத்துக் [illegible]தே! நீ எனக்கோர் பணிவிடை செய்தல் வேண்டும். நான் [illegible]வதைக்கவனித்துக்கொள். சூரிய தேஜஸுடன் கூடிய கடு[illegible]னியாகிய விசுவாமித்திரர் அகோர தவஞ்செய்கின்றார். என் [illegible]யத்தாற் பதைக்கின்றது. மின்னிடையாய்! ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் தவத்திலமர்ந்திருக்கும்

அம்மாமுனியை யணுகி உனது வனப்பாலும் யௌவனத்தாலும் நாகரிகத்தாலும் கபடத்தாலும் மந்தஹாஸத்தாலும் மாதுர்யமான வசனங்களாலும் உன்பால் அவர் மையல் கொள்ளும்படி செய்து அவரது தவத்தைச் சிதைத்து எனது நலத்தைப்பெருக்கக்கடவாய்', என்று சொன்ன மொழிகளைக் கேட்ட மேனகை தேவேந்திரா! பிரதாபவானாகிய விசுவாமித்திரர் மிக்க சக்தி வாய்ந்த மகா தபஸி யல்லரோ? அவர் கடுங்கோப முள்ளவரென நீயும் அறிவாய். அம் மகாத்மாவின் தவவலியும் கடுங்கோபமும் உனக்கே மிக்ககவலையை உண்டாக்கிற்றென்றால் கேட்பானேன். பிரதாபம் வாய்ந்துள்ள வசிஷ்டமாமுனியின் புத்திரர்கள் நூற்றுவரையும் அகால மரண மடையும்படி செய்து அம்முனியைப் புத்திரசோகமுற்று மனம் வருந்தச் செய்தவர் இவ்விசுவாமித்திரரல்லரோ? இவர் க்ஷத்திரிய வமிசத்திலுற்பவித்துப் பிறகு தம் தபோமகிமையால் பிரம்மரிஷி யாயினரே; கடக்கமுடியாத ஆழத்துடன் கூடிய கௌசிகி யென்ற ஒரு புதியநதியைத்தம் நீராட்டத்திற்காகச் சிருஷ்டித்தவர் இவ்விசுவாமித்திரரல்லரோ? இத்தேவிசுவாமித்திரர் க்ஷாமகால நீங்கியபிறகு ஆச்சிரமத்துக்குத் திரும்பி வந்து அதற்குச் சமீபத்திற் சென்ற நதிக்குக் கௌசிகி என்ற பெயரைமாற்றிப் 'பாரா' என்ற பெயரிட்டாரே.

தனது தகப்பன் சாபத்தால் வேடனாய் ஜீவித்துக்கொண்டிருந்த மாதங்கன் (திரிசங்கு) என்ற ராஜரிஷியால் ஓராபத்துக் காலத்தில் காப்பாற்றப்பட்டவள் இந்த விசுவாமித்திரருடைய பத்தினியல்லளோ? இந்த விசுவாமித்திரரல்லரோ மாதங்கரிஷி செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக அவர் செய்த யாகத்தில் தாமே குருவாயிருந்தனர். விண்ணவர் கோனான தேவேந்திரன் இந்த யாகத்தில் சோம பானஞ் செய்தற்கு நேரில் வந்தானே சிரவண நக்ஷத்திரமுதல் அநேக நக்ஷத்திரங்களையும் இரண்டாவதோர் உலகத்தையும் கோபத்தினால் சிருஷ்டித்துச் சாபத்தால் வருந்திய திரிசங்குவுக்குப் பயப்படாதே என்று அபயங்கொடுத்தவர் இந்த விசுவாமித்திரரல்லரோ? இப்படிப்பட்ட பராக்கிரமத்தோடு கூடிய மகரிஷியை அணுகுவதற்கு நான்மிகவும் அஞ்சுகின்றேன். இந்திரா! தமது ஜோதியால் இம்மூவுலகையுந் தகிக்கக் கூடிய இம்மகரிஷி தமது கோபத்தால் என்னை எரித்துவிடா

யமிருக்க வோருபாயஞ் சொல்லுவாயாக, இம்மகரிஷி தம்முடைய தபத்தை யாற்றுவதால் பூதலத்தை நீங்கச்செய்ய வல்லவர், பூமியினின்று மேருகிரியை வேருடன் பிடுங்கி மிக்க தூரத்தில் எறியக் கூடியவர், பூமியின் திசை திக்குகளை ஒரே விநாடியிற் சுற்றிக்கொண்டு திரும்பக் கூடியவர். ஜிதேந்திரியரான இம்மாமுனியை எந்த ஸ்திரீ தான் ஸ்பரிசிக்கத் துணிபவள்? அவருடைய வாய் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப்போன்றும் அவரது கரம் யமனைப்போலவும் அவருடைய கண்மணிகளிரண்டும் சூரிய சந்திரரைப்போலவும் இருக்கின்றன. ஆதலின் அமரர்கோனே! என்போலிய ஸ்திரீ அவரை எவ்வாறு அணுகக் கூடும்? யமன், சோமன், மகரிஷிகள், சாத்யாள் வாலகில்லியர் முதலியோர்களும் அவர் ஸ்மரணமாத்திரத்தில் பீதியடைகின்றனர்.

இப்படிப்பட்ட விசுவாமித்திரரை என்போன்ற ஸ்திரீ அச்சமில்லாமல் எவ்வாறு தேறிட்டுப்பார்க்கமுடியும்? ஆயினுமுனது மகத்தாக்கினையைச் சிரமேற்கொண்டு அம்மாமுனியை யணுகத் துணிகின்றேன். அண்டர்கோனே! நான் அந்த ரிஷிக்குச் சமீபத்தில் பயமின்றிச் செல்லும்படியான தக்க வோருபாயம் நீர் செய்யத்தக்கது. அவ்ரிஷியின்முன் நான் சென்று சாகசக்கியம் செய்யும்பொழுது என்னுடைய ஆடையை அபகரித்துச்செல்லும்படி மருத் என்ற வாயுதேவனுக்குக் கட்டளையிடும். அக்காலத்திற் காதற் கடவுளாகிய மன்மதனை எனக்கு உதவிபுரியும்படி ஆக்ஞாபியும். இன்னும் அண்டையிலிருக்கும் வனங்களிலுள்ள வாசனைகளை அடித்துவந்து வாயுவும் அவ்ரிஷியின் மனத்தை யிழுக்கட்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு மேனகை கௌசிகமாமுனி யிருக்குமிடத்தை நோக்கிச்சென்றனள். மேனகை சொல்வதைக்கேட்டிருந்த சக்கரன் எல்லாவிடத்திலும் உலவத்தக்க வாயுவையழைத்து "வாயு! கௌசிகரிஷிமுன் மேனகை சென்றிருக்குங்கால் நீயும் ஆங்குச்சென்று அவளுக்குதவிபுரிவாயாக" என்று ஆக்ஞாபித்தனன். நாணமுள்ள அழகிய மேனகை விசுவாமித்திரர் ஆச்சிரமம் புகுந்து தமது தவத்தால் தாம் செய்த எல்லாப் பாவங்களினின்றும் நீங்கப்பெற்ற அம்மகரிஷியைக் கண்டு அவர் தபோநிஷ்டையிலமர்ந்திருப்பதைப்பார்த்தனள். ரிஷியைக்கண்டு அவருக்குத் தண்டன் சமர்ப்பித்து அவர் முன்னிலையில் கிரீடைசெய்ய ஆரம்பித்தாள். அவ்வேளையில் வாயுவும் அவளணிந்த மதிபோன்ற வெண்துகிலை அபகரித்துப்போக மிக்க நாணத்தால் அஞ்சினவள்போல பறந்துபோகு மாடையைப் பிடிக்கவோடினள்.

(தொடரும்)

ஸி. நாராயணசாமி ஐயர், B. A. L. T.

சமாசாரக்கொத்து.

ஒரு ஆட்டிற்கு இரண்கோல்.

நாகபட்டணத்தின் கடைத்தெருவில்இரண்டுகால் ஆடொன்று வந்திருக்கிறதாம, ஜனங்கள் அரைஅணு கொடுத்து வேடிக்கை பார்த்து வருகிறார்களாம்.

*   *   *

பூனைக்குட்டி பேசுகிறது.

நெல்லூரில் ஒரு பூனைக்குட்டி பேசுகின்றதாம். உலகம் நாளுக்கு நாள் விபரீதவிருத்தி யடைவதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக இப்படி நடந்தால்தானே உண்மையென்று சொல்லவேண்டிவரும்.

*   *   *   *

டாக்டர் கெம்புக்கு அபராதம்:—காக்கினடா டாக்டர் கெம்பின்மீது அடிபட்ட பையன்கிருஷ்ணாராவ் கொடுத்திருந்த கிரிமினல் கேஸில் கெம்பு குற்றவாளிதானென்றும், அதற்காக 30ரூபாய் அபராதம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், தவறினால் மூன்றுநாள் வெறுங்காவல் தண்டனையென்றும் தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டது.

திருவிதாங்கூர் திவான்:—திருவிதாங்கூர் ஸம்ஸ்தானம் திவானாய் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் திவான் பகதூர் P. இராஜகோபாலாசாரி புதன்கிழமையன்று திருவனந்தபுரம் போய்ச்சேர்ந்து மகாராஜாவையும் ராணிகளையும் பேட்டி செய்து வேலையை ஒப்புக்கொண்டார்.

*   *   *   *

பல்லியும் மருந்தும்:—சீனாவில் பிக்கோ என்னுமிடத்தில் 8731 ஜோடி உலர்ந்த பல்லிகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன வென்றும் இவை கீனிநாம் என்ற இடத்தில் சேகரிக்கப் பட்டதென்றும், இருமல் முதலியநோய்கட்கு ஒப்பற்ற மருந்தாக உபயோகபபடுகின்றன வென்றும் ஒருவர் எழுதுகிறார்.

இந்தியர்களைப்பற்றிய சில எண்கள்:—நமது அருமை இந்தியாவின் சமபரப்பு 1773108, சதுரமைல் டவுண்கள், 2148, கிராமங்கள் 728605, குடியிருக்கும் வீடு, 55841315, ஜனத்தொகை 294361056, இதில் இந்துக்கள் 207147626, பேர், கிறிஸ்தவர்கள் 2923241, முக்கியமான ஜாதிகள் 83. பாஷைகள் 185.

* * * *

மைசூரில் பிளேக்:—மைசூரில் இப்பொழுது பிளேக்நோய் மிகவும் கொடுமையாய் இருப்பதாயும், முன் வருஷங்களைப் பார்க்கிலும் இவ்வருஷத்தில் 100-க்கு 60 விதம் அதிகப்பட்டு விட்டதாயும் தெரிகின்றது. அநேக கல்விமான்களும் தனவந்தர்களும் இதற்கிரையானார்கள். ஷிமோகா, சிம்மாகலூர், கோலாறு இம்மூவிடங்களிலுமே பிளேக் மிகவும் ஜாஸ்தியாயிருக்கின்றதாம்.

• • • •

பம்பாய் புதிய கவர்னர்:—பம்பாய் புதிய கவர்னராகிய ஸர் ஜியார்ஜ் ஸைடன் ஹாம் கிளார்க் நேற்று காலையில் பம்பாய் வந்திறங்கினார். பம்பாய் முனிசிபல் கார்ப்போரேஷன் சபையார் அவருக்கு ஒரு வந்தனோபசாரப் பத்திரம் வாசித்தார்கள். ஆக்டிங்கவர்னர் மிஸ்டர் மூயர் மேக்கன் ஸியிடமிருந்து வேலையை ஒப்புக்கொண்டு கவர்னர் பம்பாய் பட்டணத்தின் வீதிகளின் வழியாய் மலபார் 'பாயிண்டுக்குச் சென்றார்

• • • •

அதர்வவேதசத்தின் மத்தியிலேயுள்ள "பிருதவீஸ-ஒக்தம்" என்ற பகுதியை ஸ்ரீமான் தாமோதர ஸாத்வலேகர் என்ற மகாராஷ்டரர் ஸம்ஸ்கிருத பாஷ்யம் மஹாராஷ்டரப் பொழிப்புரை என்பவை ஸகிதமாக அச்சிட்டிருக்கிறார்.

* * * *

41—வது மந்திரத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

எந்த நாட்டிலே எங்களுடைய முன்னோர்கள் ஆடியும், பாடியும் மகிழ்ச்சி பெற்றிருந்தார்களோ எந்த நாட்டிலே, எங்கள் வீரர்கள் குதிரைச் சத்தங்களுக்கும், துந்துபி யொலிக்கு மிடையே நின்று போர்செய்து புகழ்பெற்றார்களோ, அந்த நாடாகிய எங்கள் மாதாவே, நீ எங்களுடைய பகைவர்களை நாசம் புரிவாயாக! எங்களைப் பகைவரில்லாது செய்வாயாக!

49-வது மந்திரத்தின் பொருள்.

ஜனங்களை இம்சை செய்வோர்களும், தங்களிடம் பொருளில்லாமல் தமது நலத்தின் பொருட்டாக துன்பஞ்செய்து திரிவோர்களும் இரத்த மாம்ஸங்களிலே அதிக ஆசைகொண்டவர்களும், ஆத்மஞான மற்றவர்களுமாகிய எதிரிகளை, ஹேமாத்ரு பூமியே, நீ எங்களிடமிருந்து விரைவிலே தொலைத்துவிடுவாயாக!

• • •

மிஸ்டர் கேயிர் ஹார்டி:—லண்டன், அக்டோபர் 27—மிஸ்டர் கெயிர் ஹார்டி லண்டன் டெயிலி மெயில் பத்திரிகைக்கு அனுப்பியிருக்கும் தந்தியில் இந்தியா கெவர்ன்மெண்டார் இப்பொழுது செய்திருக்கும் ராஜநிந்தனைச் சட்டம் மிகவும் கொடியதென்றும், அதனால் ஜனங்கள் வாய்ப் பூட்டிடப்பட்டவர்களாகின்றார்களென்றும், ஆகையினால் அந்தச் சட்டம் பாஸாகாதபடி செய்வதற்குப் பார்லிமெண்டார் முன் வராதவறினால் எட்வார்ட் அரசராவது முன் வரவேண்டுமென்றும் சொல்லுகின்றார்.

• • •

போஸ்டல் சீர்திருத்தம்.

1907ளு அக்டோபர்-மீ 1-வயிலிருந்து புதிய ஏற்பாடுகள் வழக்கத்துக்கு வந்துவிட்டன. அதாவது உள்நாட்டுத் தபாலுக்கு 1 தோலா எடையுள்ள காகிதங்கள் அரைஅணாவிற்கும், 1 தோலாவிலிருந்து 10 தோலாவரையும் 1 அணாவுக்கும் அனுப்பப்படுமாம். பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்திற்கு 1 அணாவுக்கு அரை அவுன்ஸுக்குப்பதிலாக ஒரு அவுன்ஸும், மற்றத் தேசங்களுக்கு 2½ அணாவுக்கு அரை அவுன்ஸுக்குப் பதில் ஒரு அவுன்ஸும் அனுப்பப்படுமாம்.

• * * * *

தேனுவில் ஆச்சரியங்காட்டும் ஈச்சமரம்:—தேனுவி தாலுக்காவைச்சேர்ந்த நாகூர் என்ற கிராமமொன்றிருக்கின்றது. அங்குள்ள தோர் 14 அடி உயரமுள்ள ஈச்சமரம் தினமும் பல மாதிரிகளான மாறுபாடுகளைச்செய்து வருகின்றது. காலையில் மற்ற மரங்களைப் போல் நிமிர்ந்திருக்கின்றது. 10 மணி சுமாருக்குத் தரைபக்கம் சாய்கிறது. 3 மணி அளவில் பூமிக்குச்சமீபமாய்த் தொங்கிவிடுகிறது. அப்போது மரத்தின் இலைகளெல்லாம் பூமியிற் படிகின்றன.

இந்த ஆச்சரியக் காட்சியை ஊரெல்லாங்கண்டு உன்மத்தராயிருக்கின்றனர். இதன் சூது யாதோ?

• • • •

உப்புவிலை:—லார்ட் கர்ஸன் இராஜ்யாதிகாரம் செய்த காலத்தில் மணங்கொன்றுக்கு இரண்டு ரூபா எட்டு அணாவாய் விற்ற உப்பு ஒரு ரூபா எட்டணாவாக விலை குறைக்கப்பட்டது யாவரு மறிந்த விஷயம். ஆனால் இப்பொழுது முன்விலையானதைப் பார்க்கிலும் இரண்டுமடங்கு அதிகமான உப்பு விலையாகின்றதாய்ப் பம்பாய் கவர்ன்மெண்டார், வெளியிட்டிருக்கும் உப்பளம் ரிப்போர்ட்டில் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே உப்பு விலையைக் குறைத்ததனால் பொதுஜனங்கள் மட்டுமல்ல கவர்ன்மெண்டாரும் லாபமடைந்திருக்கிறார்கள்.

* * * *

ஸ்ரீ A. L. நரசிம்மராவ்:—காக்கிநாடாக் கலகக்கேஸில் கீழ்க்கோர்ட்டாரால் தண்டிக்கப்பட்டு செஷனில் விடுதலை செய்யப்பட்டவராகிய ஸ்ரீ அரிபிரால் லக்ஷ்மிநரஸிம்மராவ் சிறைக்கூடத்தினின்று திறந்து விடப்பட்டவுடன் காக்கிநாடாப் பொதுஜனங்கள் அநேகர் போய் அவரை ஆனந்தத்துடன் வரவேற்றார்கள். அவரை வண்டியில் உட்கார்த்தி ஊர்கோலமாக அழைத்துக்கொண்டு ஒரு இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். இதற்குள் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வந்து கூடிவிட்டார்கள். ஒருசந்தோஷக்கூட்டம் கூட்டப்பட்டு ஸ்ரீ A. L. நரஸிம்மராவின் மீது வாழ்த்துப்பாக்கள் பாடப்பட்டன. ஸ்ரீ நரஸிம்மராவும் அதற்குவிடையளித்தார்.

• • • •

சீயம்:— இத் தேசத்தின் இராஜன் வரும்படி நூறுலக்ஷம் ரூபாய். அவர் அரண்மனையில் ஐயாயிரம் ஜனங்கள் குடியிருக்கிறார்கள். இந்த அரண்மனை சிறிய பட்டணத்திற்குச் சமமாயிருக்கிறது. அரண்மனையைச் சுற்றிலும் 12 அடி உயரமுள்ள மதில் எழுப்பி அதில் ஆச்சரியமான சித்திர வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. வெள்ளைக்காரர்கள் அவ்வரண்மனையிற் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்று அரசனுடைய உத்தரவாம். மேலும் அதில் ஒரு சிறு தடாகம் வெட்டியிருக்கிறது. இத்தடாகத்தினடியில் கண்ணாடியினாற் செய்த கூடாரம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். இக்கூடாரத்தில் அரசன் கோடை காலத்திற் போய் வசித்து வருகிறாராம்.

அமெரிக்கா:—பிவீக்ரன் என்கிற இடத்தில் மரணதண்டனையே கிடையாது. குற்றவாளிகள் ஆட்டபாட்டத்திலும், ஸர்க்கஸ் கூத்துக்கள் பார்ப்பதிலும் காலங்கழிக்கிறார்கள். குற்றவாளிகளொன்று சேர்ந்து சமாசாரப் பத்திரிகைக்காக சொந்த அச்சாபீஸ் ஸ்தாபித்து வேலைநடத்தி அதிகலாபம் சமபாதிக்கிறார்கள். பழைய குற்றவாளிகளும் வேறு அனேகரும் ஷை பத்திரிகையை வாங்கிப்படிக்கிறார்கள். பத்திரிகைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் 700 கைதிகள், இவர்களேவரபதை பங்கிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். கவன்மெண்டார் இக்குற்றவாளிகள் உபயோகத்திற்காக பெரிய புஸ்தகசாலை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு 18000 பத்திரிகைகளுக்கு அதிகமாகவே வருகின்றனவாம்.

முதலைக்கு இரையாக்கின தீர்ப்பு:—பிளாரிடாவிலுள்ள வான்டர்டெபில கோட்டையென்னும் இடத்தில் ஒரு அதிகாரியுடைய மனைவியை ஒருவன் கவர்ந்து கொண்டதற்காக அந்தக்கவர்ன்மெண்டார் அவனையும் அந்த ஸ்திரீயையும் உயிரோடு முதலைக்கு இரையாய்ப்போட்டு விடும்படி தீர்ப்புச்செய்தார்கள். அன்றையத்தினம் அவர்கள் இருவரையும் காலை முதல் மாலை நேரம் வரையில் வெயிலிற் போட்டுப்பொசுக்கிச் சாயரட்சை பகியோடிருந்த இரண்டு முதலைகளின் நடுவில் ஒரு நாயை வைத்து அதன் மூலமாய் முதலைகளை உஷார்படுத்தி ஷை இருவரையும் அவைகளின் வாயண்டை தள்ளினார்களாம் அவர்களிருவரையும் அம்முதலைகள் கின்னாபின்னப்படுத்திக் கிழித்து உண்ட கோரத்தைச் சொல்ல வேண்டுமா?

* * * *

ஒருகணக்கு:—ஏதாவது ஒருபுஸ்தகத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அதில் ஏதாவது ஒரு பக்கத்தில் முதல் பத்துவரிக்குள்ளாகவும், அந்த வரியின் கடைசியிலிருந்து பத்தாவது வார்த்தைக்குள்ளாகவும ஒரு வார்தலையைப் பொறுக்கி யெடுத்து பொறுக்கி யெடுத்த பக்கத்தின் நமபரை யிரட்டித்து அதை ஐந்தால் பெருக்கு, அதனுடன் இருபதைச்சேர். சேர்த்துபடிபொறுக்கி யெடுத்தவரியின் நெம்பரைச்சேர் அதினுடன் ஐந்தைக்கூட்டி அதைப்பத்தால் பெருக்கு, பெருக்கிக் குறிபபிட்டவரியின் குறிப்பிட்ட வார்த்தையின் இலக்கத்தைச்சேர்.

மொத்தத்திலிருந்து 250 கழித்தால் மீதியிருக்கப்பட்ட தொகையின் முதலாவது தானத்தின் தொகையானது வார்த்தையினிலக்கமாகவிருக்கும். அடுத்த பத்தாவது ஸ்தானம் வரியினிலக்கமாகவும் மற்ற எண்கள் பக்கத்துத் தொகையாகவு மிருக்கும்.

* * * *

கிராமப் பள்ளிக்கூடங்கள்.

சென்னை மாகாணத்திலுள்ள கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கிராண்டு கொடுக்கவேண்டிய வகைக்காக சென்னை கவர்ன்மெண்டார் லக்ஷத்து நாற்பத்தேழாயிரத்து 555 ரூபா ஏற்படுத்துவார்களாம். இந்தத்தொகை அடியிற்கண்டபடி விதிக்கப்படும். அநந்தப்பூர் 1098. வடஆற்காடு 9784. தென் ஆற்காடு 4978. பெல்லாரி 4013. தென் கன்னடம் 1418. செங்கல்பட்டு 5214. கோயமுத்தூர் 8292. கடப்பை 5863, கஞ்சம் 9272. கோதாவரி 5502. குண்டூர் 4880. கிருஷ்ணா 11038. கோராப்பட்டு 576. கர்நூல் 2642. மதுரை 6865. மலையாளம் 4997. நெல்லூர் 1876. நீலகிரி 1258. சேலம் 7662. தஞ்சாவூர் 15,667. திருநெல்வேலி 7809. திருச்சிராப்பள்ளி 11659. விசாகப்பட்டணம் 15,642. மொத்த ரூபா 1,47555.

* * * *

வந்தேமாதரம்.

வாஸ்தவத்தில் வந்தேமாதர மந்திரம் புராதனமானதென்று நிரூபிக்கக்கூடிய சம்பவமொன்று திருவள்ளூருக்கு அருகாமையில் நடந்ததாக ஒரு நிருபர் தெரிவிக்கின்றார். ஈக்காடு என்பது திருவள்ளூருக்கு வடக்கே இரண்டுமைல் தூரத்திலிருக்கும் ஓர் கிராமம். அந்தக்கிராம வாசிகளெல்லாம் சில நாட்களுக்குமுன் பெருங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து, மத்தாப்பு தீவர்த்தி இவைகளுடன் வந்தேமாதரம் ஊர்கோலம் கொண்டு வந்தார்களாம். அப்போது அக்கூட்டத்தின் மத்தியில் ஓர்பிரதமை அலங்காரத்துடன் காணப்பட்டதாம். அதைப்பற்றி விசாரிக்குமிடத்து, அவ்விக்கிரகம் பூமியினின்று தோண்டியெடுக்கப்பட்டதென்றும், சுமார் 900-வருஷங்களுக்குமுன் செய்யப்பட்டதாகிய ஜைன விக்கிரகமென்றும் தெரியவந்தது. இவ்விக்கிரகத்தின் நெற்றியில் 'வந்தேமாதரம்'' எழுதப்பட்டிருக்கிறது !

"திராவிடதீபம்"

குரங்கு கொண்டு போன குழந்தை:—பேராரிலுள்ள காஞ்சி யென்ற கிராமத்தில் ஒரு இந்து ஸ்திரீ தன்னுடைய எழு நாட் குழந்தையைக் கட்டிலின்கீழ்கிடத்தி விட்டுப் பக்கத்து வீட்டில் நெருப்பெடுக்கப்போனாள். போய் வந்து பார்ப்பதற்குள் தன் குழந்தை ஒரு மரத்தின் மேலிருந்த ஒரு வாலில்லாக்குரங்கின் கையிலிருக்கக்கண்டாள். ஷெ குரங்கு அவளுடைய பரிதாபக்கோலத்தைக்கண்டு ஷெ குழந்தையைக் கெட்டியாயணைத்துக்கொண்டு வந்து முன் ஷெ குழந்தை யிருந்த இடத்திலேயே கிடத்தி விட்டுப்போய்விட்டதாம்.

*   *   *   *

வீ ஜலாண்டு பஞ்சு மேற்கு இந்திய தீவுகளில் ஏகராவுக்கு 400 ராத்தல் கிடைத்தது. இராத்தல் ஒன்று இங்கிலாந்தில் 3 அணு வரையில் விற்றது. ஆக ஏகரா ஒன்றுக்கு ரூ. 770 கிடைத்தது. இதை அனேகர் நம்பமாட்டார்கள். ஏனெனில் நமது பருத்தி ராத்தல நாலு அணுவுக்கு விற்கிறது. அத்தீவுகளை ஆதரிக்கும் விவசாய டிபார்டுமெண்டு 1903 வருஷத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து தகுந்த விதையை வாங்கி நோவணுகாதபடி மருந்து கலந்து குடித்தனக்காரர்களுக்குக் கொள் விலைக்குக்கொடுத்து 7000 ஏக்ரா பருத்தி விளைவித்தார்கள். சென்ற வருஷம் 15,000 ஏக்ரா விளைந்தது. ஒரு ராத்தல் பஞ்சு 1000 மைல் தூரமுள்ள நூல் செய்ய முடியு மென்று தெரிகிறது. நமது தேசத்தில் இவ்வகைப்பருத்தி நன்றாய் விளைந்தது. இதை விருத்தி செய்து சாஸ்திர யுக்தமாய்ப் பயிரிடுவது அவசியம். கிணற்றுப்பாய்ச்சல் நிலங்களிற்பருத்திபயிரிட்டு மாறுதலடையவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும வேண்டிய துணிகளை நெசவுசெய்வது அவசியம். அதற்குச் சாதனமாகத்தறிகள் இப்போது பரவுகின்றன.

*   *   *   *

"இந்திய அமெரிக்க சங்கம்."

அமெரிக்கா ஐக்கிய நாட்டில் "இந்திய அமெரிக்க சங்கம்" என்றபெயருடன் ஒருசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாய்ச்சமீபத்தில் வந்த அமெரிக்க பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. அதாவது இந்தியாவின்தற்கால குழப்ப நிலையை உத்தேசித்து இந்தியர்களுக்கு உதவி செய்யவும் அவர்களுக்கு வேண்டிய யோசனைகளும் புத்திகளும் கூறவும், கல்வி விஷயமான பலவித சகாயங்கள் செய்யவும், இந்தியாவிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குப் போகும் இந்தியர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்து அமெரிக்க ராஜரீக விஷயமான எல்லா விவரங்களையும் போதிக்கவும், இந்தியாவின் பழமையான செல்வமும் செழிப்பும் முன்னுக்கு வருதற்பொருட்டு இந்தியர்கள் செய்

யும் எல்லா முயற்சிகளிலும் நடவடிக்கைகளிலும் உடனின்று உதவவும் இந்தச் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதாய்த் தெரியவருகின்றது. இந்தியர்களின் தற்கால கஷ்டங்களையும் இந்தியாவின் ராஜரீக சம்பந்தமான குழப்பங்களையும் கண்ட அமெரிக்க தருமப்பிரியர்களுடைய மனத்தில் இந்தியாமீது தோன்றியிருக்கும் அநுதாப உணர்ச்சியே இந்தச் சங்கத்தின் ஸ்தாபனத்திற்குக் காரணமாகுமென்பது தௌளிதின் விளங்குகின்றது. இதில் மிஸிஸ் மேரைட் விமெவல், மிஸிஸ் ஹல்புல் ஆகிய இரண்டு மாதர்களும் மிஸ்டர் மைரன் H பெலப்ஸ் என்னும் கனவானும் ஆகிய மூவர்களும் சேர்ந்திருக்கின்றார்கள்.

* * *

வங்காளப் பிரிவினை தினம்.

வங்காளப பிரிவினையின் இரண்டாவது வருஷதினம் இம்மாதம் 17உயன்று கல்கத்தாவில் கொண்டாடப்பட்டது. "அமிர்த பஜார் பத்திரிகை" பத்திராதிபர் ஸ்ரீ மொத்திலால் கோஷ் அக்கிராசனம் வகித்தார். சுமார் 20 ஆயிரம் ஜனங்கள் வந்து கூடியிருந்தார்கள். ஸ்ரீ கோஷ் செய்த பிரசங்கத்தில் அடியிற்கண்ட விஷயங்கள் கவனிக்கத்தக்கன. இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டார் செய்துவரும் செயல்களைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு நாம் மனுசெய்து நம்முடைய குறைகளை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்ற நம்பிக்கை யடியோடு போய்விட்டபடியால் நாம் அடியிற்கண்ட காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். 1. தேசமுழுதும சுதேசிய உணர்ச்சிபரவவேண்டும். சுதேசகைத்தொழில்கள் விர்த்தியாகவேண்டும். 2. சாதாரண பொதுஜனங்களுக்குப பத்திரிகை மூலமாயும், துண்டுத் தாள்களின் மூலமாயும், பிரசங்க மூலமாயும், பொதுக்கூட்டங்களின் மூலமாயும் ராஜரீகக் கல்வி கொடுக்கவேண்டும். 3. பிரிட்டிஷ் லாக்கோர்ட்டுகளுக்குப் போகாமல் நம்முடைய சொந்த மனிதர்களுடைய பஞ்சாயத் மூலமாய் வழக்குகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 4. பொது ஜனங்களுக்குக் கைத்தொழிற் கல்வி கொடுக்கப்படவேண்டும். 5. சரீர சுகாதாரத்துக்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்யவேண்டும். 6. செட்டாய் வாழும் விதத்தைப் பொது ஜனங்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும். 7. இயன்றவரையும் விதவா விவாகம், பால்ய விவாகம் நிறுத்தல், ஜாதிபேதமொழித்தல் முதலிய ஜனசார சீர் திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். 8. இந்து மகம்மதியராகிய இரண்டு வகுப்பார்க்குமிடையே அந்நியோந்நிய நம்பிக்கையும் அன்பும் உண்டாதற்கு வேண்டிய உபாயங்கள் செய்யவேண்டும். முடிவில் வங்காள மாகாணப் பிரிவினை அநீதியானதென்பதைப் பற்றி ஒருதீர்மானமும், ஸர்க்கார் என்னவிதமாய் அடக்கினாலும் நம்முடைய கலக்கங்களை விடப்படாதென்று ஒரு தீர்மானமும் செய்யபபட்டன. சுதேசமித்திரன்.

வன்முறக் கேட்டு வருந்துகின்ற தேனீது
தன்னி னினைவுண்டேற் றலா மெனக்கூறி.

தானேவந் தென்செவிமேற் றன்செவிமே னின்றொளிருந்
தேனேரும் பூங்கொத்தைச் சேர்த்திரு னப்போதென்
மானேய நெஞ்சிவன்கை வைத்திடத்தே சென்றொடுங்கிக்
கோனேயின் புற்றதெல்லாங் கூற முடியாதே.

ஆண்ட முனிவோனு மணைந்தென் கபோலதலந்
தீண்டியவா னந்தத்தாற் செங்கை விரனடுங்கிக்
காண்டகுநா ணேடிரவி காந்தச் செபமாலை
தாண்டி விழுவதுவுந் தானறியா தேகின்றான்.

யானதனை யப்பொழுதே யேற்றுக்கொண் டென்கழுத்தின்
மான முடனணிந்து மற்றவன்றன் கைமலர்க
டானெனவந் தன்பாற் றழீஇயதுபோற் பேரின்ப
மானதெலா மெய்தி வருகுகின்றே னப்போது.

வேறு.

வந்தொரா யிழையாள் வணங்கிமா தேவி மஞ்சன மாடிநின் றன்னை
யிந்துவா ளுதலாய் பார்த்துமிற் கின்று ளென்றவள் விரைந்துவந் துரைப்ப
வித்தவா சகத்தாற் புதிதகப் பட்ட விளம்பிடி யானது முதன்மேன்
முந்தலீழ் தோட்டி வசத்தினு வியங்கு முறைமைபோ லேவச மின்றி.

அவணழு கான வழுதவான் சேற்றி னழுந்தினூற் போலவுங் கபோலத்
திவர்தரு புளக மானமுட் களிலே யெழுந்துகோம் புண்டபோ லவுமத்
தவமுனி முகமேற் பற்றிய வொண்கண் டனைவருத் தத்தினால் வாங்கி
யுவமையி னன்னீ ராடுவ தாக வொன்றிரண் டடியிடு மளவில்.

மற்றைமா முனிவ னிவன்வலி யழிந்த வகையறிந் தரிஸ்மயி னுடனே
யுற்றகோ பத்தா லிவன்முக நோக்கி யுனக்கிது தக்கதோ வென்று
சற்றரா னவர்கண் முயல்வதிக் கருமந் தபோதனர்க் கடாதது கண்டா
யிற்றைநா ளுனக்கிவ் விளந்தலை நெஞ்ச மெங்ஙனே வந்தது கெட்டேன்.

உன்னிலை மைதனு மொடுக்கமு நெறியு முயர்தவத் தளவிலா தாமும்
கன்னிய ரின்பங் களினனு தாமுங் கல்வியு மிப்பொழு தெங்கே
நின்னிக ருரவோ ரிப்படி யழிந்தா லிறைந்தாற் குணங்களுக் கெல்லா
நன்னிலை யான புகலிட மெங்கே நாணிதற் கென்சொலோ மொழிவேன்.

அங்கையி னின்றுஞ் செபவடம் வீழ்ந்த ததுவுநீ யறிந்திலை யென்னே
தொங்குத லறவே தூய்மையா நெஞ்சுக் துவக்கற வழியுமோ கெட்டேன்
றங்கிய தவத்தோ புனக்கிது வேண்டா தையலாள் கொண்டவன் னெஞ்சை
யிங்கினி மீளா யிப்படிச் செயுமோ வென்றவன் சொல்லமந் றிவனும்.

என்னையோ விந்த வார்த்தைசொல் வதுநீ யென்செப மாலைகொண் டிந்தக்
கன்னிதான்போகக் கடவளோவிடேன்காண்கண்ணேகேளென் றுரைசெய்து
மன்னுவார் புருவம் வளைத்திதழ் துடிப்ப வலியவே பண்ணியெவ் கோபத்
துன்னுமா போனின் றளிதரு முகத்தாந் றொடர்ந்துவந் தென்முக நோக்கி.

என்செப மாலை தந்தலா தானை யேகலாய் பேதைநீ யென்னத்
தன்செப மாலை யாகவே கொண்டெடன் றனமிசை முத்தமா லையினை
மின்செறி மேனி முனிகையிற் கொடுத்துவெயர் வினின் முழுகிவிட்டிருந்தும்
பொன்செறி கமல வாவியி னுள்ளே புகுந்துநீ ராடிமீ தேறி.

திரையெறி பெருக்காறணையிலேதேக்கித்தேங்கினின்றெதிர்செலுமாபோல்
வரைதரு தாதி மார்சிறைப் பட்டெடன் வசமழிந் தன்னையோ டேகிப்
பொருவற விளங்கு மென்மனைப்புகுந்தேன்புகுந்தவப்பொழுதுதான்முதலா
வொருசெய லின்றி விரகமோ கத்தா லுடல்சுழன் றுள்ளமு மறைபோய்.

இங்குவக் தனமோ வங்குகின் றனமோ விருந்தனம் போதுகின் றனமோ
தங்குநந் தமரோ டுரைத்திருந் தனமோ தனித்துரை யாதிருந் தனமோ
பொங்குள மகிழ்ந்துநகைத்திருந்தனமோ புலம்பியேதிகைத்திருந் தனமோ
வெங்கிருந் தனம்யாம் யார்கொலோ நம்பே ரேதென வொன்றறி யாதே.

இதற்குமுன் காம நோயறி யாதே னென்னநோ யீதென வறியா
திதற்கெதுசெய்வேன்யார்க்கெடுத்துரைப்பேனெங்ஙனேயேகுவேனெ
றுதித்தவே தனையா லொன்றறி யாதே யுயர்மனை மேனிலத்தேறி[ன்றென்
மதித்தபாங் கியர்கள் யாரையுந் தகைந்து மகிழ்வினை யாட்டெடலா மறந்து.

சீதன மணிச்சா ளரத்திலே வதனஞ் சேர்த்தவ ணின்றவத் திசையைக்
காதலி னோக்கி யத்திசைக் காற்றைக் கலந்தவன் விடுத்தது தைப்போ
லாதரித் தெதிர்கொண் டவனதி துர மாகவு மாதப னளவின்
மேதகு கமல மென்னமற் றவன்மேல் விருப்புவைத் தங்ஙனே நின்று.

ஈதவ னமக்கு நல்கிய செவித்தா ரீதவன் செபவட மென்றென்
றோதா வுடனே யவற்றையே நோக்கி யாங்கவை பற்றுக்கோ டாக

மேதக விருந்தே னிருந்தபோ தெனக்கு வெற்றிலை யிடுந்தர ளிகைதான்
றுதவிழ் வரவிக் கென்னுடன் போந்தா டாழ்க்கவின் றென்னிடை வந்தாள்.

வந்தெனை நோக்கி யெம்பெரு மாட்டி வாய்த்தவின் னப்பமொன் றுண்டு
சிந்தனை யொழிந்து கேட்டரு ளென்று செப்புவா டைய்யவா வியிலே
மூந்துற கடந்த பொழுதுநாங் கண்ட முனிகுமா ரரிலுணக் கிந்தக்
கொந்தவிழ் செவித்தார் தந்தவன் முன்னங் கூடவந் தவனையு மொழிந்து-

பையவர் தடியேன் வருநெறி யருகே பதுங்கிநின் றெனையழைத் தணங்கே
தையலிங் கிவளா ரார்மகள் பேரென் சாருமூ ரேதெனக் கேட்ப
வையகம் பரவும் வள்ளல்காந் தருவ மன்னர்கோ னஞ்சன்மா மகன்பே
ரெய்யும்வெஞ் சிலைவேள் புகழ்மகச் சுவேதை யேமகூ டம்பதி யென்றேன்.

என்னமற்றவனுந்திகைத்துநின்றொன்றையியம்புவான்போலவந்தென்றன்
முன்னுரைத் திடவுங் கூசியென் முகமே முறைமுறை நோக்கிநீ டுயிர்த்துப்
பின்னையுற்றிரந்துகொண்டுநின்றன்னைப்பெருகவுட்கொண்டதென்னுள்ள
முன்னிடத் தொருகா ரியமுள தணங்கே வுரைக்கவோ வொழியவோ வென்
[றான்.

யானுமப் பொழுது வணங்கிநின் றெந்தா யெங்களுக் குங்கள்கண் பார்வை
யானதுட் படவுந் தீவினை யகற்றுமாகையா லருளிய கருமந்
தானினிச் செய்கை கேவல மன்றே சங்கியா தருள்செயீ ரென்ன
நானுயிர்ப் பாங்கி யாகவே நெஞ்சா ணயந்தருட் பார்வையா னோக்கி.

அங்குநின் றதொரு பச்சிலை மாத்தி னரும்பிய கொழுந்தெலாம் பறித்துப்
பங்கயர் திகழுஞ் செங்கையாற் பிசைந்தோர் பாறையிற் பிழிந்ததின் சாற்றாற்
சங்கையின் றியிலே போர்த்தவற் கலையின் றலையிலே சிறிதுகிண் டெழுதி
மங்கைசெங் கையிலே யொருவரு மறியா வண்ணநீ கொடுவெனத் தந்தான்.

என்றுழை கையிலே யிருந்தபட் டிகையை யெடுத்தவள் காட்டமற் றியானுந்
தோன்றுபட் டுவருங் காதலர் போலத் தொழுதிரு கைகளால் வாங்கி
நின்றுறப் பதறி நெஞ்சமுன் னோட........திரு தனங்கள்பூ ரிப்ப
வொன்றினைப் பலகா லுவந்துவா சித்தே னுற்றவா சகமது கேண்மின்.

தனக்கிணை யான தாமரை வளையர் தாமெனத் தாளமா லையினை
நினைத்துடன் சேளவீ வெய்கிய வன்ன நெரேந்துய ருழந்திருந் ததுபோற்
சினைக்கயல் விழியார் முத்தமா லையினைச் செபவட மென்றுகேட் டுண்டு
மனத்திடர்ப் பெருகக் காணுறு வருந்தக மயங்குநின் றொருமுனிவே

என்னும்மா சகத்தைக் கண்டபின் குருடர்க் கிருண்டகட ரிரவுவர் தெனவு
முன்னுகா னிடையே வழிபிழைத் தவர்க்கு வருந்துதிப் பிரமமுற் றெனவும்
பன்னுமா றறியா மூமனுக் குள்ள பழையாகக் குஞ்சிதைந் தெனவு
முன்னமே மதனன் மயங்கிய வெனக்கு மோகமே மிகவளர்க் கதுவே.

அத்தா ளிகையை யுவந்தவன் தன்பா லணைத்தணைத் தளகமு நுதலு
மெத்தன வொடுதை வந்துதை வந்தென் மெய்யினை யெங்ஙனே கண்டா
யெத்தனை கோர மவனிடை நின்று யென்சொலு ளிரந்துகொண் டென்பி
னெத்தனை தூரம் வந்தனை யெனக்கேட் டிங்ஙனே பகலெலாங் கடந்தேன்.

அப்பொழு தொருவ னிதயரா கந்தோய்ந் தறச்சிவந் தென்னவா னிரவி
மெய்ப்படு வலையஞ் சிவந்தது கமல விரைமலர்க் காடுகள் குவிந்த
வொப்பருங் குமுத வன்மலா மலர்ந்த வொன்றிய சக்ரவா கங்க
டப்புடை யவர்போ லகன்றவப் பொழுது தாளொரு சேடிமுன் வந்து.

செக்திரு வினையாய் போற்றிமுன் றந்த செபவடம் வாங்கவந் தேனென்
றந்தயில் வாவிக் கரையினுங் கண்ட வருந்தவ முனிவரி லொருவன்
வந்தனன் வாயி னின்றனை னென்ன மகிழ்ச்சியான் மனத்தைமுன் விடுத்து
முந்துறத் தவளக் கஞ்சுக மாதை முனிவனை யழையென விடுத்தேன்.

விடுத்தபி னர்தக் கஞ்சுகக் கொடிபின்
வெண்ணிலா வரவத னுடனே
யடுத்தின வெயிமுன் வருவதே போல்
வவிரொளி பரப்பியென் னெஞ்சந்
தொடுத்தபுண் டரிக னிதயமே யன்ன
தோழனுங் கபிஞ்சல முனிவன்
கெடுத்ததொன் றுடையார் போன்றுமொன் றிரந்து
கேட்பவர் போன்றுமுன் வந்தான்.

வந்தமா முனிவன் மனக்கருத் தெல்லாம் வந்தகோ லத்தினு லறிந்து
முந்தெழா வணங்கி யாசனத் திருத்தி முளரியங் தாள்கழீஇ யெனது
சுந்தரா திரேகை யுத்தரி யத்தாற் றுடைத்தரு கேகிலத் திருந்தே
னந்தமா முனியுஞ் சிறிதுபோ தொன்றை யருள்செயா தங்ஙனே யிருந்து.

ஒன்றுரைப் பவர்போ லென்முகம் பார்க்கு முரைசெயான் றரளிகை தன்னை
நின்றுயற் பலகா லுணுக்குமற் றிதனு னெறிமுனி நினைவைச் சீ னறிந்து
நன்றுமெய்த் தவனை யையுற வேண்டா தோகைதா னிவனெனக் குயிர்கா
னின்றுரைத் தருளாய்கெஞ்சிலு ள்ளதெலாமென் னமாமுனிவர னுரைப்பான்.

வரிகழ லரசர் வான்குலவித்தே வருகவென் சொல்லுகேன் வாக்கும்
புரிதரு கின்ற தில்லையா ணைத்தாற் புகலான் போந்தவிக் கருமம்
விரிசடை யிதனுக் கேற்றதோ விந்த மேகலைக் கேற்றதோ விந்த
விருமா வுரிக்கு மேற்றதோ வென்னை யிப்படிச் செய்ததே தெய்வம்.

எங்களுக் கிதுபோற் பரிபவ மில்லை யென்னிலு முபாயம்வே றில்லை
யுங்களுக் குரைத்துத் தீரவே வேண்டு முரைசெயா திருக்கிலோ விந்தக்
கங்குலிற் பெரிய தொருபிழை விளையுங கலந்ததன் னாவியை நீத்து
மங்கடுத் தவனைக் காப்பதே முறைமை யாகையாற் சொல்லுகேன் கேண்மின்

அப்பொழு துன்முன் னவனைநான் கோபித் தறக்கொடி யனசில பேசித்
தப்பிது தவிர்நீ யென்றுபூ சைக்குத் தருமலர் கொடுவரப் போனேன்
மைப்படி குழலாய் நீயுநீ ராடி வந்துவிட் டனையதன் பின்னா
வெப்படிச செய்தா னிவன்றனி நின்று னிவனைநா மறிகுவா மென்று.

ஆங்கவன் முன்பு நின்றிடத் தேசென் றருகொரு துற்றினின் றொளித்துப்
பாங்குடன் பார்த்தேன் கண்டிலே னதனாற் பரிதபித் தனங்கதா பத்தாற்
பூங்கொடியவள்பின் போகிவிட்டனனோபாலன்கொடிபோனபின்றெளிவற்
நீங்கெனைக் காண நாணியே யினனோ வென்செய்தா னென்றுநின் றழுங்கி.

சென்றிலச் சையினுன் முடிவிலே தேனுஞ் செய்யினுந் தெரிந்திரா திவனை
யின்றினித் தனியே விடுகைகற் பல்ல வென்றுகொண் டவலிட முதலாத்
துன்றுமைப் பொழிலும் வாவியுங கிரியுஞ் சுனைகளு மெங்கணு நாடி
நின்றறத் துயரங் கூர்ந்துகா ணுமை னெஞ்சழிந் தேங்கும் போது

நிறைமலர்த் தடத்துக் கண்ணிதா யெங்கு நெருங்குபூம் பொழிலுடைத் தாகிச்
சிறையளிச முக மின்னிசை பாடச் செறிந்துகோ கிலமெலாங் கூவக்
குறையறக் குலவி மயிலின மாடக் குருமலர்த் திரளெலாங் கண்டு
மறுவறப் புதிய வசந்தன்வீற் றிருக்க வகுத்ததோர் மண்டப மெனலாய்.

அதிமனோ கரமா யிருப்பதோர் கொடிமண் டபத்திலே யறிவெலா மழிந்து
முதிரவே கருத்து முற்றியோ ரிருக்கு முறைமையே போலவு மழுங்காப்
புதியவோ வியமே போலவுஞ் சிறிதோர் புறத்திலு மலைவுறா தொருத்தன்
னிதியுமா வொழுக்கந் தன்னினின் றலைந்து நெஞ்சணீ யிருக்கவுந் தனியாய்.

மிகவனு ராக முடையனா யிருந்தும் வெளிறனா யொன்றினை வாக்காற்
புகலுதல் செய்யா திருந்துமா மதவேள் போரின்வே தனையுழைப் பவனா

யகமுற் றுயரம் பொறுக்கமாட் டாம லஞ்சியோ டியதுபோ லஞ்ச
நகைதரு புவனு மொளிப்பவெற் றுடம்பு தன்னையே தரித்திருப் பவனும்.

சற்றிமை திறவாக் கண்களி னுள்ளே தயங்குகா மக்கனற் புகைவந்
துற்றது போலக் கண்ணினீர்த் தாரை யொருசிறி தொழுக்கற வொழுகச்
செற்றியே கொடியிற் றளிர்களும் பூவின் றளிகளுந் தீந்துதீத் துதிர
முற்றிய காமக் கனன்முகந் தெழுந்து மூச்சுமேன் மேன்மிக வீச.

கன்றிய வாமக் கபோலம்வீழ்ந் திருந்த கரனக கிரணம்வா னுதன்மே
லொன்றிய வாகக் குழாம்பெலா மணிந்த தொப்பவே யொளிரமுன் செவி
றுன்றிய பாரி சாதவா சத்தாற் சூழ்ந்தவண் டுகள்செவி யருகே [மேற்
சென்றுடன் மதன மோகமந் திரமே செபிப்பது போன்முரன் றார்ப்ப.

மதனமே லெய்த மலர்க்கணைத் தாது வடிவெலாம் பதிந்துநின் றதுபோல்
விதனமே செய்யும் விரகதா பந்தான் மெய்யெலாம் புளகமுற் றேற
முதிர்வே காமன் மோசன நீற்றை முற்றுநின் றெறிந்தன போலப்
புதியபோ துகளிற் சுண்ணமா னதெலாம் பொழிவிளங் கொம்புகள் வீச.

இளமலர்க்கொடிகளொழில்வனதெய்வமென மொழிமகளிர்செய்தருளும்
வளமிகு கலசா பிஷேகதா ரைகள்போன் மதுவினைப் பொழியவே வார்க்கக்
களகள கவென வாரவா ரித்துக் காமவெம் படையெழு வதுபோற்
குளிர்பொழின் முழுதுங் குயிலினங் கூகூ கூவெனச் செவிசுடக் கூவ.

பொற்றலையம்பைப்பூகையெழக்காய்ச்சிப்போர்மதன்புடைப்பதேபோலச்
செற்றிவண் டுகள்சூழ் செம்முகை களினுற் செழுமலர்க் கொம்புக ளறையச்
மற்றிவ னெஞ்சிற் றவவலி யின்ன மாய்ந்ததோ வில்லையோ தாவென்
றுற்றறி வதுபோற் றென்றல்சென் றுடலு முள்ளமு மெள்ளவே தடவ.

கைக்கறைமதிபோல்வெளுத்துவெங்கோடைவந்தடர்சங்குபோலிளைத்துச்
செய்கன லுள்ளே பற்றிய சந்தின் செழுமலர்க் கொம்புபோல் வாடி
வைகர மான குருடனே போன்று நாவிலா வூமனே போன்றும்
பெய்குர லறியாச் செவிடனே போன்றும் பேயடிப் புண்டவர் போன்றும்.

வீரவேள் வெற்றித் துவசமே போல விளங்கிய முத்தமா லையினைச்
சேரவேஏர் கையான் மார்புட னணைத்துத் தீர்விலா மோகமேற் கொண்டே
யேருலா வியசீர் மதனசிங் கார விரதமே வடிவுகொண் டிறங்கிப்
பாசின்மே லிருந்த தென்னவே யிருந்தான் பாவியே னிதனையுங் கண்டேன்.

கண்டிமை யாமற் பார்த்தின் றுள்ளங் கலங்கிக்கொண் டிருந்த நடுங்கி
மண்டிய வாசா ரத்தினு லறிவால் வானவர் முனிவர்கண் முதலா
வெண்டிசை யோரும் வியந்துகொண் டாடு மிவ்வினை யுமுட்பட வென்னே
யிண்டிறன் மதவே ளிச்சிலை கண்டான் சிலைமதன் வலிமையே வலிமை.

என்றுசென் றருகே யிருந்தவன் றேண்மே லெண்கைபோ கட்டுயிர்த் துணைவா
நன்றுநன் றிது தானென்கொல்கண் விழியாய்நண்ணிய துரைசெயா யென்னக்
கன்றிநின் றறவே சிவந்தெழுங் கண்ணீர்க் கடலிலே மிதந்திமை யிமையோ
டொன்றுகண் களினை மெல்லவே விழியா வுற்றெனை நோக்கினீ யிரா.

செழுமணி மிடறு தழுதழுத் தறவே செப்பவாய் மொழிதடு மாற
வழுதழு திருந்து துணைவநீ யிந்த வடைவெலா மறிந்திருந் தொருவேன்
பழுதற வியனை கேட்டுவிட் டனையே பாவியே னென்றுவே றென்றில்
விழைவற விருந்தா ளுனுமற் றிது தான் மீட்கொளு தென்றுளே கருதி.

ஆகிலு மிதனை யானது பார்ப்பே மடுத்தவன் வழியலா வழிமே
லேகிய பொழுது கடிந்துமீட் காம விருக்கைபண் பன்றென நினைந்து
மோகித னுன வவன்முக நோக்கி முறைமையோ நமக்கிது கண்பா
நீக்கரு தியது குருவுப தேச நீதியோ தருமது னெறியோ.

இருநர களிக்கு மாதர்கூட் டத்தை யின்பமென் றுதரித் தொழுக
றருமமி தென்று நச்சுமென் கொடிக்குத் தண்புனல் சொரிவது கண்டாய்
பரிமள நீல மாலையென் றிருண்ட பாம்பினை யணிவது கண்டாய்
விரிசுட ரழலைச் செம்மணி யென்று மெய்யிலே டணைப்பது கண்டாய்,

ஆகையா லிந்த நெறியலா நெறிபோ யயருமைம் புலன்களை மீட்டு
மோகமா னதுவு மாறிநீ தெளியாய் முனிவனே யென்னவென் மொழியைப்
பாகையாற் றகைந்து தன்கணீர் துடைத்துப் பரிவினு லென்கரம் பற்றி
யோகைசேர் துணைவாபலபடிமொழிக்தெனென் றுகேளெனவவனுரைப்பான்.

உருத்தெழு முரகக் கடுவிடம் போலு முருவிலி கணைகளுக் கிலக்காய்க்
கருத்தழிந் திலையே யாகையி னுலே காரியஞ் சொல்லநீ வல்லை
தரித்திட நெஞ்ச முடையவற் கன்றே சாற்றுவ திவையெலா மினிமேற்
றிருத்தவு மிந்த நெறியுப தேசஞ் செய்யவுங் காலமோ வல்ல.

என்னைநீ யிடித்துப் பேசவும் வேண்டு மியானுநீ யேதுரை செய்தா
யன்னதே செய்வே னுகிலு மினியென் னடைந்தபே ரவத்தைகண்டனையே

மன்னுமாருயிர்போமுன்னமென்னுள்ள வடவையங்கனலினுங்கொடிதாய்த்
தன்னிலே யெரியுங் காமவெந் தீக்குத் தக்கதா ரியமினி முயவாய்.

என்றுவரை செய்தி மீளவுங் கண்க ளிரண்டையு மிமைப்பற மூடிப்
பொன்றினர் போலே யிருந்துவிட் டனனப் போதிலும் பலபல முகத்தாற்
கன்றியு முவந்து மிரந்துகொண் டுரைத்துங் கலைகளாற் றேற்றியும் பார்த்தே
னொன்றிலுந் தெளியக் கண்டிலே னதனு ளுளமலி துயரினோ டெழுந்து.

சந்தனத் தளிரை யளவறக் கொய்து சாறுகொண் டங்கணும் பூசிச்
சுந்தரக் கற்பூ ரத்தரு வுலர்ந்து தோலிடைத் தோலிடை நின்ற
பைந்துகட் டிரளை வாங்கிவேர் வடங்கும் படிசொரித் துடம்பெலாந்திமிர்ந்து
முந்துறப் பிழிந்த சந்தனச் சாற்றை முகந்துமார் பகத்திலே தேக்கி.

அரம்பையங் குருத்தால் வீசினேன் வீச வீசவெவ் வழல்கொளுந் தியபோற்
றரம்பயில் பாய றீந்தது பின்னுஞ் சருகெழ .....மாற்றிப்
பரம்பிய பாய லிப்படிப் பலகாற் படுத்தெழு லாவது பார்த்தேன்
வரம்பறு தாப மொன்றிலுந் தணியா வாறுகண் டதிபய மெய்தி.

ஒன்றிலுந் தீரா திந்தநோ யிவட னுவகையா முயக்கினு லல்லா
தென்றுகொண் டொன்றும் விசாரியா தன்பா லிரந்துவந்தனனிதற்கினிமே
னன்றுறுங் கருமஞ் செய்கநீ யென்று நவின்றிவ ளேதுசொல் லப்போ
கின்றன ளென்றென் முகத்தையே நோக்கிக் கேட்குமாறுதரித்திருந்தான்.

நானுமீ தெல்லாங் கேட்டிருந் தெய்தா நல்லமு துண்டவர் போல
வானவா னந்தக் கடலிலே முழுகி யவனையு மென்வச மாக்கும்
வேனின்மாமதனுக்கென்னகைம்மாறுவினையனேன்செய்வதென்றெண்ணி
மோனமாய்நாணித்தலைகவிழ்ந் திருந்தோர்மொழிமொழிவேனென்னுமளவில்.

வேறு.

யானென் றனுங்கி யிருந்தே னெனக்கேட்டுத்
தேனென்று சொல்லன்னை சேடியருந் தோழியருந்
தானென்ற வந்து தலைப்பட்டா ளவ்வளவில்
வானென்று மாதவத்தோன் வாளா வெழுந்திருந்து.

கொம்பேநான் வந்து குவானோ ரமுண்டினிநீ
வம்பேயென் னன்பன் மறுகாமற் காத்தருளென்
றம்பேய் விழிததும்ப வஞ்சலி ....
வெம்பேய்கொண் டார்போல் விட்டெருக்கிக் கொண்டகன்றான்.

அன்னையும் வந்தெ னருகிருந்தா ளப்போ
தின்னாது செய்தா ளெதுசொன்று மென்றறியேன்
மன்னிய நெஞ்சறைபோய் வாடி யயர்ந்திருந்தேன்
பின்னை யவளும் பெயர்ந்தாண் முகநோக்கி.

தேவன் றனபாலன் சேரலர்போல் வானிரவி
தாவும் பரித்தேருந் தானுங் கடற்புகுந்தான்
கூவுங் குயில்கள் கோலா கலத்துடன்வே
னேவுங் கணைமாரி யேதளவென் றோதுவேன்.

கற்ற கலைதேர் கபிஞ்சலன்வந் தம்முனிசெய்க்
குற்றமிழை யெல்லா முரைத்ததுவுங் கேட்டனையே
மற்றினியென் செய்யும் வகையறியே னென்றனக்குத்
தெற்றெனவுண் டாகச் செயுங்கா ரியமுரையாய்.

மாதர்க் கணியா மடமுநா ணுந்துறந்து
கோதற்ற பெண்மை குலவொழுக்கம் பாராமன்
மேதக் கவருரைக்கும் வீணுரைக்கு மஞ்சாம
லாதிக் குரவ ரனுமதியு மில்லாமல்.

நாமேபோய் நண்ணிநு னக்குரவ ரைப்பிழைத்த
தீமேவு வெம்பாவஞ் சேரு மதுபார்க்கில்
யாமேது பட்டே மெமையீர்த்து கொண்டகன்ற
தூமேனி மாதவத்தோன் சொன்மறுத்த தீவினையும்.

ஈதெல்லா நிற்க வினியொன்று நம்முடைய
காதலா லந்தக் கலைமுனிக்கோர் தீங்குவரிற்
றீதிலா நங்குடியைச் சேரக் கெடுத்துவிடு
மாதலாற் செய்யுமதெ னன்னமே யென்பளவில்.

பாதலத்திற் சேடன் பணமண் டலமிந்தப்
பூதலத்தை விட்டுப் புறப்பட்ட தேபோல
வேதனைக்கு வித்தான வெய்யமதி மண்டலமுந்
தேதமுற்ற பாவிக் கெதிருற வெழுந்ததே.

காமத்தீ யுள்ளே கனலப் புறம்பெல்லாஞ்
சோமத்தீ வந்து சுடுகஞ்ச முண்டாரை

சேமத்திக் காரரவந் தீண்டினாற் போன்மயங்கி
வேமத்தீ யாற்றாமல் வீழ்ந்தேன் றாளிகைமேல்.

சோரு மளவிலவ யோறுஞ் சாந்தமணிந்
தாருமணிக் காந்த மணிதன்மேற் சேர்த்தொற்றிச்
சேருங் கவரியினால் வீசச சிறிதுணர்ந்து
சாருந் தாளிகையைச் சற்றே கடைக்கணித்தேன்.

வெய்யநோய் கொண்டேன் விழித்ததுகண் டாங்கவடா
னையகோ வென்றென் றடிமேல் விழுந்தழுது
செய்யபூ மாதனையாய் தேறுகநீ யஞ்சாதே
யுய்யநான் போயுன் னுயிர்க்கேள் வனைக்கொணர்வேன்.

போகவு மீண்டு வரவும் பொருயாகி
வேகுக வென்றோ டினியென்ன நாணமிக்குச
சோகமுமிக்கத் துயருமவன் றனலா
தாருந் தமர்களெலா மாற்றுகைக்கு வல்லரோ.

என்ன வதனுக் கிசைந்தனங்க னேவினைய
வன்னவள்செங் கைதாங்க வாய்ந்தாய்ந் தெழுமளவிற்
றன்னரிமித்த மாகத் துடித்ததுகண் ணைங்கதுகண்
டென்னபிழை தெய்வ மினிவிளைப்ப தென்றஞ்சி.

வெள்ளிலைகற் பூரம் விரைப்போது சாந்தமுத
லுள்ளவெலாங் கொண்டவள்பின் போத வொருவேனூர்
தெள்ளுநறுஞ் சந்தனசசே றூடிச செபவடமும்
வள்ளலணி பூங்கொத்தும் வான்றனையா கக்கொண்டு.

செம்பத்ம ராகக் கிரணத்தாற் செய்தனைய
பைம்பட்டோன் றாலே பழுதறவே முட்டாக்கிட்
டிம்பர்க்கு ணோராக யாரு மறியாமல்
விம்பச் செழுமதிதோய் மேனிலத்தி னின்றிறங்கி.

வான்சோலைக் கேகும் வழியே புறப்பட்டேன்
றேன்செவித் தாரினறுந் தெய்வப் பரிமளத்தாற்
கான்கு முளிகள் கரும்பட்டாற் போர்த்ததுபோற்
றன்குழ நான்யோக்கனிக்குத் துணையாக.

காமன் சிலைவாங்கி யம்படைசிக் காலைவாய்ச்
சோமன் கரந்தாழ்த்துத் தூரிருந் தாழ்ச்சிசெய்ய
நாமந் தருணாணைப் பின்னுக்கி நன்னெஞ்சு
மாமன்பு மாதரமு மைம்புலனு முன்னோட.

வந்து வழியின் மலரினறுந் தூளிகளாஞ்
சிந்து புழுதி புடைத்தேறுஞ் சேவடியைச்
சந்த்ரிகைதன் னுளுருகிச சந்திரகாந் தங்களினின்
றுந்தி யரித்தோடு முதகத்தி னுற்கழுவி.

தாமத் தாளிகையைப் பார்த்துத் தாளிநாய்
யாமத் திடையே யெனமயிழுந்து வந்தமத
னுமக் குரிசிலையு நம்மெதிரே தள்ளிக்கொண்
டேமத் துடன்வரிலோ வென்று சிலபேசி.

சீராடித் கொண்டு வருமளவிற் றெள்ளுதிரை
நீராவி யின்குடபா லாகநெடுந் தூரத்தே
வாரா வொருகுரலென் வன்செவியி லேகாய்ந்த
நாராசம் போனுழையா நன்னெஞ்சை வாட்டியதே.

வந்தமொழி யாலும் வலக்கண் டுடித்திடலுஞ்
சிந்தையழிந் தோடிச் சிறிதிடந்தான் சென்றளவி
லந்த நெடுங்குரலோ ராண்குரலா யக்குரலு
னெந்தை கபிஞ்சலன்ற னீபெட்ட தோர்குரலாய்.

கெட்டேன் விதியே கெடுவாய் கெடுத்தாயே
மட்டேர் கணைமதனு வன்பாவி வாழ்ந்தாயே
பட்டே கிடந்தனையே பாவியேன் நண்பாவோ
விட்டே யினிவாழ்வு வேண்டேனுன் வேண்டேனே

திங்களு மன்மதனுந் தென்றலுமற் றெல்லீரு
மிங்கு முயன்றென்னு மெண்ணமெலா முற்றியதோ
வுங்கள்கண் ணிப்போ துறங்கியதோ பாவிகா
ளெங்கள் குடியை யிறங்கவிட விட்டீரோ.

வெந்ததே நெஞ்சம் விழுந்ததிடி யென்றலையே
உய்க்கினி நண்பா வுனைப்பிரிந்து வாழேன்காண்

வந்ததுயர் காணுத மார்ச்சவேதாய் நீயு
மிந்தமறஞ் செய்யவிவ னென்னபிழை செய்தானே.

நேய முடைச்சவேது கேதுவே நின்புதல்வ
னுயிரைவெங் காம னடப்பறித்துக் கொண்டான்கா
ணியிவை யொன்று மறிந்திலையே நீயுளத்துட்
டைய கொடுவினையே செய்வதினிச் சொல்லாயே.

சாற்று தவமே தருமமே சத்தியமே
யேற்றமுட னீங்களினி யெங்கே யொதுங்குவீர்
தோற்ற கிலமகளே நூல்வாங்கி விட்டனையே
போற்றியபொன் னோட பொலிவழிந்து போயினையே.

வன்னெஞ்சா யென்னை மறந்தா யுனக்கிந்தக்
கன்னெஞ்சார் தந்தார் கடைப்பிடியி னீயிறக்க
வின்னஞ்சா காதிருந்தே னென்னே யிரேன்காணும்
பின்னஞ்சா தேவருவேன் பின்பார்த்துப் போகாயே.

ஆரோ டினிதிருப்பே னாரோ டினிமகிழ்வே
னாரோ டினிமனத்தி லுற்றதெலாஞ் சொல்லுவே
னாரோ துணையாவா ரையோ தமியேனுக்
காரோ யினித்தஞ்ச மாற்றேனு னாற்றேனே.

உன்னைப் பிரிந்து முயிர்வாழ வல்லேனோ
நின்னைத் தொடர வருகின்றே னிட்டோரா
வென்னைப்பின் பாராம லேகினையோ மாச்சவேதை
தன்னைச சிறிது நினைத்திலையே தக்கோனே.

என்றுபல விப்படி யிப்படிக் கூட்டிக்
குன்றி யிரங்கிக் கனன் றுகனன் றேசதறு
மின்ற குரற்கேட்டேன் கேட்டுயிர்போய் வெற்றுடலா
யொன்றை யறியா துலைத்துவாய் விட்டலறி.

வேறு.

ஓடைநெடுங் கரைக்கொடிக்காட் டேத்தரியங் கோலிவிழ வோடிக் காட்டே
மேடுபள்ள மறியாமல் விழுந்தெழுந் தும்பதறி மிகத்தன் னாடிக்
கூடவெலைச் சிலதுக்கிக் கொண்டுபோய் விட்டதுபோற் குவாறு ரத்தை
காடியொரு கொடிவலையிற் கடக்குகொடி யுண்டபத்தை கரவே கண்ணி.

அங்கொருசந் திரகாந்தப் பாறையிலே பன்மலரா லமைக்கப் பட்டுப்
பங்குடைய தொகுங்காமி பண்ணுசய னம்போலும் படுக்கை மீதே
யிங்கொருவேன் வருமோசை கேட்டசையா ....னெனவுங் காமப்
பொங்குபெருங்கனலாறித் துயில்கின்றான்போலு மெனைப்புலந்தான் போன்
[றும்.

இருநுதலிற் சந்தனமுங் கற்பூர முழுப்பூசகுஞ் செங்கை மீது
தருகமல வளையத்தா லணிகாப்பு மற்றதனுற் றருமூர் நூலும்
விரிதருவா ழைக்குருத்தாலு மேலிமுத் தரியமுமாய் விளங்குங் காமற்
குரியசமா ராதனைக்கா மொருவிரதங் கொண்டங்கே யுறைவான் போன்றும்.

இசைத்தழுதே நீர்வற்றிச் சில்லிரத்தம் பரந்ததுபோற் சிவந்திட் டென்னே
யிகசசெருகியொருசிறிதேதோன்றியகண் ணிணையாலேவினையேன்றன்னைப்
பகைத்துமத வேள்பொரநீ பார்த்திருந்து விட்டனையே பாவி யென்ற
றுகைத்ததுவுரினோந்திலையேயவன்னெஞ்சியெனவெறுத்துச்சொல்வான்போன்
[றும்.

இருங்காம வேதனையா லிதயத்தின் மேல்வைத்த விடக்கை யாலே
யருங்காத லுயிரனையா யுயிர்போனு தாகினுநீ யகலே லென்று
தருங்காத லுடனேதன் னெஞ்சத்தி லுறைவேனைத் தகைவான்போன்றுஞ்
சுருங்காத வெங்காமச் சரம்பொறுத்த தோவென்று தொடுவான்போன்றும்.

களத்தணிந்த கமலவளை யங்களினுற் கலைமதிதன் கதிர்க ளாகுங் [ளைக்கண்
கிளைத்தெழுபா சங்களினுற் பிணித்திழுப்பான் போன்றுமிர்தக் கெவொ
டிளைப்புறுவெங் துயரிரட்டித் திருகையுநீட் டிக்கதறி யெழுந்து வீழ்ந்து
வளைத்திறுகத்தனைத்தழுவிக்கொண்டுகபிஞ்சலமுனிவன்வாய்விட்டார்ப்ப.

அடர்கின்ற திறலயிரா வதந்துயிலு மாபோல வரவிந் தத்துக்
கிடக்கின்ற பெரியோனைக் கிழான கொடும்பாவிக் கெவொன் கண்டேன்
படைக்கண்கண் மிகவிருண்டு மதிமயங்கி யறிவிழந்து பாதா ளத்தே
விடச்சென்று வீழ்பவர்போ லெங்கேயோ தானறியேன் விம்ம வீழ்ந்தேன்.

அப்பொழுதென்செய்தேனுனென்சொல்லிப்புலம்பினேனறியேனென்று
மொப்பறமுன் செய்ததொடு வினையாலோ பாவிமனத் தூரத்தி னாலோ
விப்படிவெந் துயருறவா ளென்றயனென் றலையிலிட்ட வெழுத்தி னாலோ
வெப்படியோ வெனதாவி யிறந்திலை யிறந்திலை யென்கை யானும்.

அறியேனு னப்போது செடுநேரஞ் சென்றதற்பி னயர்வு நீங்கிச்
சிறிதேயோ ருணர்வுண்டாய்த் தீயிலிட்ட புழுப்போலத் திண்பாரி மீதே

வறிதேயிப் பாவியுடல் பதைக்கின்ற வாறுகண்டேன் கண்ட போதே
யிறவாதே யிருந்தேனே யெனக்கருதி யெங்கோனை யெழுந்து நோக்கி

பாவியேன் பாவியேன் புண்டரிக முனியேயபா தகமே செய்தாய்
மேவியே வாழவெண்ணி நான்வரவு மவமதித்து விட்டுப் போனாய்
தாவியே நீவெறுக்கத் தாழவேது செய்தேனுன் றுழ்வுண் டேனு
மாவியே யனையானே யறக்கொடுமை செய்வர்களோ வறஞ்செய் வாரே.

னொர்ந்தபகற் கடல்கடந்த வருத்தமெலாந் தானிகையைக் கேட்டுப் பாருந்
தளர்ந்தமொழிக் கபிஞ்சலனைக் கண்டதற்பிற் சிறிதங்குத் தரித்தே னில்லை
விளைத்தவிடர்க் கிடைவேனை முறிப்பித்த பாவிகளார் வினை நானின்
றிளைத்ததனித் துயர்பாரீர் முனிவரரீ ரொருவார்த்தை யருளிச செய்மீர்.

அடுத்தவனைக் கைவிடுத்த லழகோதா னென்னுடைய வாசை பாரீர்
கடுத்துமதன் பரிபவித்த படிபாரீர் னொந்தேனுன் காணும் பாவி
யிடுக்கணறி வாரில்லை யென்னென்பா ரீங்கில்லை யெனக்கு நீரே
தொடுத்ததனை யென்றிருந்தே னிப்படியே செய்தீரே தோன்ற லீரே.

அறக்கொடிய பிழைகாரி யென்பதுநீ ரறியாம லடியேன் மீது
சிறப்புடைய பெருநேயம் வைத்தீர்கா ளிப்படிக்குத் திங்கு செய்தே
னிறப்பதுவுஞ் செய்திலே னிருக்கின்றே னிதுகண்டு மென்னே யென்னே
மறக்குடியோ நங்குடியும் வாழ்ந்ததே காத்தருவர் மரபு தானே.

அப்பொழுதே யென்னருகே யிருந்துவிடா தவமதிசெய் தகன்று போய்விட்
டிப்பொழுதோ விலைமொழிவா யென்றேயொன் றியம்பாம லிருக்கின் றீர்கீ
ரப்பொழுது மும்மானை யன்னைசிறைப் பட்டகன்றே னல்லா தேதே
னிப்பொழுதென் றனிபாரீ ரிடர்பாரீ ரினியிரங்கீ ரிறைவ னீரே.

இனியெனக்கோர் புகலில்லையினியெனக்கோர் துணையில்லையென்னென்று
வினியெனக்கோர் தந்தைதா யென்பவரு மில்லையினி யெல்லா நீரே [ற்ற
யினியெனக்கு முன்பளித்த கருணையினைத் தோற்றலீ ரிங்கே வுமவென்
றினியனைத்தே னிடர்களைவீ ரிருடிகளு முனிவர்களோ வெம்பி ரானே,

இந்தவனத் தெய்வதைகா ளிறைஞ்சினே னெங்கோவை யெழுப்பித் தாரீ
ரந்தமிலாய் துயிலாயா வருமற்றேற் கருள்புரியா யவனி மாதே
வெந்துயர்கண் டிவ்வுயிரை மீட்டருளாய் வாட்டமில்லா வி திியே நீதான்
சிந்தைமகிழ்ந் தினியிரங்காய் தெய்வங்கா ளுனேதான் றியங்கு வேனே.

என்றிங்ஙனே புலம்பியசொல் லேதென்று நினைப்பேனு ளில்லை யுண்டோ
குன்றியபே யேறினர்போற் கதறியே மிகச்சொரிந்த கண்ணி னீருந்
துன்றியசோ கமும்விரித்த தலையுமலர் தறத்துவண்ட துகிலு மெய்மே
லொன்றியிரா தற்றுதிர்பூ ணும்புழுதி புடைத்தேறு முடம்பு மாகி.

தூர்வாம லவனுடலோ டொன்றுவபோன் மெய்யிறுகத் தழுவிக் கொண்டே
யர்வாவென் றரற்றியுமத் தாரத்தை நோக்கியிவ ளாவி தன்னைக்
கர்வாமல் விடுத்தனையே பாவிநீ யெனவெறுத்துங் கண்ணீர்த் தாரை
யோவாத தாளிணையைப் பலகாலுந் தழுவிக்கொண் டிறக்கப் பிட்டு.

தரியாது பலகாலும் பலகாலுங் கபிஞ்சலன்றன் றாளில் வீழ்ந்தும்
பெரியோனே யிவனுயிரைப் பிழைப்பியா யெனவழுதும் பிறங்கு சோகத்
தெரியாலே வெந்தொழிந்தே னென்பனவி லவனந்த விறந்த காலத்
தரிதான பெருந்துயரத் தன்மையடைந் தறமோகித் தயர்ந்து வீழ்ந்தான்.

சமாசாரக்கொத்து

ஓர் புராதனமான சிவாலயம்:— தென்னார்க்காடு ஜில்லா திண்டிவனம் தாலூகாவில் சாரம் என்னும் ஓர் கிராமமுளது. அஃது திண்டிவனத்திற்கு வடகிழக்கு நான்கு மைலிலும் ஒலக்கூர் ரயில்ஸ்டேஷனுக்குத் தென்மேற்கு 1½-மைல் தூரத்திலும் உள்ளது. இந்தக்கிராமத்தில் புராதனமான சிவாலயம் ஒன்றுளது. அதிற் காணப்படும் சிலாசாசனம் வருமாறு. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோப்பரகேசரபடி மாரன், திரிபுவனசக்ரவர்த்திகள், மதுரையீழமும் கருவூரும் கொண்டருளிய ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கியாண்டு மண்டலத்து ஒய்மானாடான், விஜயமாரன், கெர்தர்ஙன் நாட்டுச சார்மரான ஜெயங்கொண்ட சோழநல்லூர், உடையார் திருவத்தீஸ்வரமுடைய நாயனார் கோயில் சிவப்பிராமண ரொம்பையம் முன்னாளில் அருங்குன்ற முடையான் தாழ்க்கிபோஜன் நாராயணன் கண்டன் குலோத்துங்க சோழதேவர்கு யாண்டு முப்பத்தாறுவது நாளில் இன்றையனார்க்கு அவர் வைத்த திருநந்தா விளக்கு ஒன்றுக்கு விட்ட பசு முப்பது விளக்கு ஒன்றுக்கும் இன்னாள்வரை நாங்கள் திருநந்தா விளக்கு எரியாமல் திருநந்தா விளக்கு அரைக்கு கருதி விளக்கு எரித்து உத்தமையில் பின்பு உடையார் திருவேகம்பமுடைய நாயனார் கோயில் கேட்கிற மறைஞான சம்பந்தர் கேட்டுக் கீழ் நாள் எரியாத விளக்கு அரைக்கு எண்ணெய் நெய்க்கு விலை படிக்சையித்தகாசு (10000800) இக்காசு பதினாயிரத்து எண்ணூறும் எங்களுக்கு இருக்க உடலிவாம்மையில் நாங்கள் இக்காசுக்கு சிலவாக எரிப்போமான திருநந்தாவிளக்கு ஒன்றும் சந்திராதித்தவரை எரிப்போமானோம். இச்கோயில் சிவப்பிராமணரோ என்று வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தியா.

*　　　*　　　*　　　*

இந்தியன் ஸிவில் ஸர்விஸ்:— இவ்வருஷத்தில் இங்கிலாண்டில் நடைபெற்ற இந்தியன் ஸிவில் ஸர்விஸ் பரீக்ஷையில் ஒரு வங்காள மாணாக்கரும் ஒரு சென்னை மாணாக்கரும் பம்பாய் பார்ஸி ஜாதி 2-மாணாக்கர்களும் சித்தி பெற்றிருக்கின்றார்.

*　　　*　　　*　　　*

ஒரு தேனீக்கூடு:— தென் அமெரிக்காவிலுள்ள கெண்டகி என்னும் மாகாணத்தில் ஒரு தேனீக்கூடு இருக்கிறதாம். அதிலிருக்கும் ஒரு அரை மாத்திரம் நூற்றைம்பதடி உயரமும் பத்து ஏக்கரா அகலமும் இருக்கிறதாம். அத்தேன் கூடானது கற்பாறையினால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கற்பாறையின் நான்கு பாகங்களும் சட்டைபோட்டாற்போல் தேனீக்கள் கூடுகட்டிக் கொண்டிருக்கிறதாம்.

7. மதுபானம் செய்தால் வாந்திபேதியை உண்டுபண்ணுமாதலால், உண்பதிலும், மதுபானம் செய்வதிலும் மிதமாயிருத்தல் நல்லது.

8. வாந்திபேதியைப் பற்றிப் பயப்படாமலும், அதையே மனதில் நினைத்துக் கொள்ளாமலுமிருக்கவேண்டும் ஏனென்றால், பயம் மனோவியாகூலம் முதலியவைகள் தேகத்தை பலஹீனப்படுத்தி, வாந்திபேதியை உண்டுபண்ணுவதற்கு ஹேதுவாகின்றது.

9. வாந்திபேதிக்கு முன் காணும் அஜீரணம் எளிதில் சொஸ்தம் செய்யக்கூடியது. இந்த அஜீரணத்துக்கும், சாதாரணமாய் உண்டாகும் அஜீரணத்துக்குமுள்ள வித்தியாஸத்தைக் கண்டுபிடிப்பது அரிது. ஆகலால் அஜீரணம் கண்டவுடனே ஒரு டாக்டரிடத்தில் தெரிவித்து வைத்தியம் செய்து கொள்ள வேண்டியது மெத்த அவசியம். அவைகள் இரண்டும் வெவ்வேறு வியாதிகளாயிருந்தாலும், ஒன்று மற்றொன்றுக்குக் காரணபூதமாயிருக்கிறது.

10. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு புட்டி குளோரோடையின் (Chlorodyne) அல்லது காம்பரோடையின் (Comphorodyne) இருக்கவேண்டும். வாந்திபேதி கண்டவுடன் பெரியவர்களுக்கு ஓர் அவுன்ஸ் தண்ணீரில் 40 முதல் 60 துளி வரையிலும், குழந்தைகளுக்கு ஒரு வருஷத்துக்கு ஒரு துளி விழுக்காடு வயதுக்குத்தக்கபடி போட்டு உடனே உள்ளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். முதலில் கொடுத்த மருந்தை வாந்தி செய்துவிட்டால், மறுபடியும் ஒரு தடவை கொடுப்பதுடன், வயிற்றுக்கும் கடுகு அரைத்துப் பற்றுப்போடவேண்டும். வயிறு, கால், கைகளில் கொறுக்குவலி வாங்குதலும், மேன்மேலும் தண்ணீர்போல வாந்தியும் பேதியும் உண்டாகுமானால் அதுதான் உண்மையான வாந்தி பேதி. அப்போது மிக்ககடுமையான நிலைக்கு வந்திருக்கிறதென்று அறிந்துகொள்ளலாம். இப்போது மேற்சொன்ன மருந்துகளைக் கொடுக்கக்கூடாது. வாந்தியைப் பனிக்கட்டியை நாக்கில் வைத்து உறிஞ்சச் செய்தாவது நிறுத்தவேண்டும். கால் வயிறு இவைகளில் கொறுக்குவலி உண்டானால், சுக்குப்பொடியிலாவது, கற்பூரத் தைலம் -Turpentine- தேய்த்தால் நின்றுவிடும். கால்கைகளில் சீதளம் தட்டாமலிருப்பதற்கு வெந்நீர் நிரப்பிய புட்டிகளைக்கொண்டு ஒத்தடம் கொடுக்கவேண்டும்.

11. வாந்திபேதி முதல்முதல் கண்டவுடனே நோயாளியைப் படுக்கையிலிருக்கச் செய்யவேண்டும். கெட்டியான ஆகாரம் ஒன்றும் கொடுக்கக்கூடாது. இந்த விதியை அனுசரிப்பதினால் வைத்தியர் தேவையில்லை என்று நினைக்கக்கூடாது. இவைகளெல்லாம் டாக்டர் வருவதற்குமுன் செய்யவேண்டியவைகள்.

12. உங்களுடைய பந்துக்களுக்காவது, சிநேகிதர்களுக்காவது அல்லது வேலைக்காரர்களுக்காவது வாந்திபேதி கண்டு அவர்களுக்கு வீட்டிலேயே சரியானபடி வைத்தியம் செய்ய சௌகரியப்படாவிட்டால், உடனே அவர்களை ஆசுப்பத்திரிக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும். அங்கே அவர்களுக்கு நல்ல மருந்து கொடுத்துக் காப்பாற்றுவார்கள். மேலும் அப்படி செய்வதினால் உங்களுடைய குடும்பத்தில் வேறு யாருக்காவது வாந்தி பேதி வராமல் தடுப்பதுடன், கண்டவர்கள் பிழைப்பதற்கு ஹேது உண்டாகின்றது. ஏழை ஜனங்கள் வாந்தி பேதிகண்டவர்களுக்கு நல்ல வைத்தியம் செய்வது மிகவும் கஷ்டம்.

13. வாந்திபேதியின் விஷமானது வாந்தியிலும், பேதியிலும் இருப்பதால் அவைகளை உடனே அப்புறப்படுத்துவதுடன், அவைகளை நன்றாய் சுத்திகரிக்கவேண்டும். மேற்படிவாந்திபேதிகளை பினைல் போடப்பட்ட ஒரு பாத்திரத்தில் வாங்கி நன்றாய்மூடி பாத்திரத்துடன் ஜனம் போக்குவரத்தில்லாத இடத்தில் கொட்டி வருமவரையில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

14. விஷ சம்பந்தப்பட்ட துணிகள், படுக்கை, பாத்திரங்கள் இவைகளை பினைல் முதலிய மருந்து சேர்க்கப்பட்ட தண்ணீரைக் கொண்டு நன்றாய்க் கழுவி சுத்தம் செய்யவேண்டும். இது உங்கள் வார்டு சானிடெரி இன்ஸ்பெக்டரால் செய்யப்படும். அவர் செய்ய வரும்போது தடுக்காமல், வாந்திபேதி கண்டவுடன் அவருக்குத் தெரியப்படுத்தித் துணி, பாத்திரங்கள், படுக்கை முதலியவைகளை சுத்திகரிப்பதில் உங்களைவிட அவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியுமாதலால் அவரைக்கொண்டு செய்யச்சொல்வதுடன், வாந்திபேதி பரவுதலையும் தடுக்கவேண்டும். துணிகளைத் தீயில் போட்டுக்கொளுத்துதல் மிகவும் உத்தமம். வாந்திபேதி கண்ட வீடுகள் எல்லாம் அது முடிந்தவுடன் கந்தகப்புகை போடுவதுடன், பினைல் ஜலத்தைத் தெளித்து சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

15 வாந்திபேதிக்காரர்களிடத்தில் நெருங்கி உதவிபுரிந்து கொண்டுவருகிற ஒவ்வொருவரும் ஆகாரத்துக்கு சாப்பிடும் முன்னும், போஜனம் செய்யுமுன்னும் முகம், கை, கால்களை நன்றாய்க் கழுவிக் கொண்டு சாப்பிடவேண்டும். வியாதிக்காரர் இருக்கும் அறையில் சாப்பிடக்கூடாது.

[illegible] டாக்டர் யு. [illegible]ராவ்.